

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๖ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๐/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๑๒๓ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว รายงานการประชุมครั้งที่ ๓๕-๓๖ วิสามัญ สมัยที่ ๒ และครั้งที่ ๓๓ วิสามัญ ซึ่งได้อ่านไว้ให้อ่านแล้ว ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านจะได้ ถ้อยคำที่ประชุมรับรองรายงานนั้นแล้ว ต่อไปขอให้พิจารณากันในเรื่องพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณ

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าว ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้ขึ้นไป เพราะว่าเมื่อก่อนนี้ เวลาที่ปรึกษาในสภา ฯ นั้นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณและโอนเงินงบประมาณอยู่ในหมวดเดียวกัน และตั้งกรรมาธิการปรึกษากันชุดเดียวกันที่ขึ้นมาในสภา ฯ นี้มีแต่โอนเงิน ส่วนพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นไม่มี ข้าพเจ้าเห็นว่า ๒ ฉบับนี้เกี่ยวเนื่องกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรพิจารณาพร้อมกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ขอผู้รับรองมา ไม่มีตกไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แก่เป็นมาตรา ฯ ไปตามบันทึก เพราะฉะนั้นจะได้ให้เดชาธิการอ่านเฉพาะมาตราและอนุมาตราที่กรรมาธิการแก้ไขเท่านั้น และส่วนมาตราอื่น ๆ ถ้ามีทำผู้ใดแปรญัตติแก่กรรมาธิการ แต่กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขควม โปรดได้ทักท้วงขึ้น

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓ อนุมาตรา ๒ คำใช้สอยได้เพิ่มประเภทเงินเดือนเดิมเป็น ๔๐,๐๐๐ คณะกรรมาธิการให้ ๒๐,๐๐๐ บาท

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผ่านไป

นายกิมเต็ง สิ้นสุด ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่ ในเรื่องเกี่ยวแก่พระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณนี้ ครั้งแรกได้มาสู่สภา ฯ แล้วสภา ฯ ได้ยอมรับ หักการในเรื่อง ส่วนใหญ่ ๆ ของงบประมาณเหล่านี้ เมื่อรับหลักการนั้นแล้ว ต่อจากนั้นข้าพเจ้าได้ไปถามท่านกรรมาธิการ ซึ่งขออภิปรายในที่นี้ด้วย คือขุนสมมาตร ฯ ได้ ไปถามว่าส่วนใหญ่ ๆ เหล่านี้ทำไมจึงไม่มีข้อข้อย่าง ๆ ซึ่งทำให้เราแต่เห็นว่าจะทำให้เราแปรญัตติได้ ขุนสมมาตร ฯ ก็รับรองว่าในเรื่องนี้จะไปพูดได้ถามคณะกรรมาธิการให้ ตอนนั้นมาก็ไม่ได้รับคำตอบจนถึงวันที่ ๖ ซึ่งเป็นวันที่สุดของการแก่พระราชบัญญัติแล้ว ก็ได้ถามรัฐบาลขึ้นโดยความกรุณาของรัฐบาลได้มาพร้อมกัเจ้าหน้าที่ได้มาอธิบายข้อ ข้อย่อย ๆ น

ให้แก่พวกผู้แทนราษฎรราว ๕-๖ คน อธิบายอยู่นานเวลา ๑๕ นาทีก็
 เชื่อกว่ากรออธิบายเป็นที่เรียบร้อยก็เสร็จราว ๆ เกือบย่ำค่ำ และวันนั้น
 เป็นวันสุดท้ายของการแปรญัตติ พวกเรา ๔-๕ ก็หันหน้ามาปรึกษากัน
 ว่าจะทำกรออย่างไรได้บ้าง และโดยฉะเพาะปัญหาอันเป็นที่ลึกลับสำคัญ
 อย่างยิ่ง โดยเหตุที่จำนวนเงินเหล่านี้เป็นเดียดเนื้อของประชาชนชาว
 ไทย จึงเป็นการจำเป็นอยู่บ้าง ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นว่าควรจะให้
 การเบ็ดเตล็ดปรายกันเต็มที่ ถ้าในชั้นที่ประชุมประชาชนจะถือว่าไม่ได้แปร
 ญัตติได้ ข้าพเจ้าได้เรียนความจริงไว้แล้วว่า เรามีโอกาสเพียง ๑๕
 นาทีเท่านั้น ขอเรียนว่าความจริงในข้อย่อยๆ เหล่านี้ แต่ในทันทีก็มี
 ความผ่อนผันอยู่บ้าง กล่าวคือท่านสมาชิกมีอะไรข้องใจอยู่บ้าง ก็
 อาจจะตกลงกับกรรมาธิการบ้างเป็นครั้งคราว แม้ว่าจะไม่ได้แปรญัตติ
 ไว้ก็ตาม อาศัยที่ความข้องใจของข้าพเจ้าที่ขอเบ็ดเตล็ดปรายในเรื่องนี้
 ให้เต็มที่ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเห็นด้วยก็โปรดรับรอง ถ้า
 ไม่เห็นพ้องในการเบ็ดเตล็ดปรายเต็มที่ก็ขอให้ตกไป

ไม่มีสมาชิกรับรอง

แทนประธานสภา ฯ กล่าวว่าเป็นอันว่าตกไป

เดชาธิการสภา ฯ อ่านอนุมาตรา ๔

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีผู้ใดทักท้วงจะได้ผ่านไป

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๓ อนุมาตรา ๕

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ไม่มีผู้ใดทักท้วงผ่านไป

เดชาธิการสภา ฯ อ่านอนุมาตรา ๘

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า ใน
อนุมาตรา ๖ ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาดว่่า ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ โอน
ไปแล้วหรือประการใด ถ้าหากว่่าไม่มีพระราชกฤษฎีกาแล้ว ข้าพเจ้า
เห็นว่่าจะโอนไปไม่ได้

น.ต. หลวงขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า พระราชกฤษฎีกา
ในเรื่องนั้นแล้ว

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า
เมื่อไร

น.ต. หลวงขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า ประกาศวันจันทร์
เมื่อวานนี้

เดชาธิการสภา ฯ อ่านอนุมาตรา ๘ ก ข ค ง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ๘ ง. ไม่มีผู้ใดทักท้วง จะได้ผ่านไป

นายไธสง อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า
ข้อ ง. ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ว่่า โอนเงินงบประมาณกรมชดประ
ทานประเภทค่าใช้จ่ายไปเข้าประเภทการเงิน ๒,๐๐๐ บาทนั้นข้าพเจ้าขอตัด
ออก อันที่จริงถ้าจะดูแต่พระราชบัญญัติการ โอนเงินงบประมาณนั้นก็ไม
กัมีปัญหาอะไร เพราะเหตุว่่างบประมาณเดิมสภา ฯ ได้อันุมัติไปแล้ว

เป็นแต่ว่าได้ โอนเงินเหลือจ่ายไปใช้ อีกประเภทหนึ่ง แต่ถ้ามารัฐ
 บัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมในค่าใช้จ่ายอันถัดมาขอเพิ่มค่าใช้จ่ายขึ้น ๑๘,๒๐๐
 บาท เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจึงเกิดความข้องใจขึ้นว่า ด้วยเหตุใด
 เถาในพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณ ซึ่งได้มีความว่าเงินเหลือ
 จ่าย เงินค่าใช้จ่ายนั้นเหลือจ่ายโอนไปให้ประเภทการจรเป็นเงิน ๒,๐๐๐
 บาท ซึ่งถ้าจะพูดกันก็ว่า เงินนั้นเหลือจ่ายอยู่พุ่มเพี้ยงแล้ว แต่โดย
 ทั่วไม่ต้องมาเพิ่มค่าใช้จ่ายมาในงบประมาณเพิ่มเติมขึ้นอีก และทำให้
 ประชาชนทั้งหลายเกิดความสงสัยว่าสภาพ เราทำอย่างไรกันนี้เป็น ข้อหนึ่ง
 อีกข้อหนึ่งในเรื่องแบบนั้นทางรัฐบาล ที่ถูกควรเสนอนั้นมาว่า เป็นการ
 จจรต้องการเพิ่มเงินเท่านั้น ๆ บาท ผู้แทนราษฎรทั้งหลายซึ่งมีหน้าที่เป็น
 ผู้ควบคุมการเงินจะได้ จะได้แปรญัตติว่าเงินการจรของรัฐบาลนั้นจะ
 สมควรหรือไม่ ก็ยากที่จะพูดได้ เพราะเหตุว่าเงินค่าใช้จ่ายเราอนุมัติ
 ไว้แต่มีปลายแล้ว เป็นแต่โอนเงินเหลือจ่ายนั้นไปให้ อีกทางหนึ่ง ซึ่งยัง
 ไม่พอจ่ายเท่านั้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้คัดออก

ขุนสุนทรวิจิตรศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
 ฉะเพาะเงินข้อนี้ได้ มีสมาชิกขอเสนอแปรญัตติให้ คัดออกนั้น ความ
 มงหมายของสมาชิกผู้ขอแปรญัตติก็เพื่อจะให้ ไปคงอยู่ในยอดงบประมาณ
 ที่จ่าย ความจริงนั้นในการที่คณะกรรมการฯ การไม่ได้ คัดออกก็ด้วยเห็น
 ว่าทางหลักวิชาการ ทำบัญชีหรือการทางงบประมาณเช่นนั้น รายการใดที่

เป็นรายการที่รัฐบาลจะต้องจัดทำใหม่แล้ว รายการนี้รัฐบาลจำเป็นต้อง
 ต้องเสนอขอตั้งจ่ายไปใหม่ ส่วนรายการใดที่เป็นประจำอยู่ หากจะ
 ต้องมีการจกร์ขอ โอนไปนั้นเป็นแบบ หรือ เป็นวิธี ของการ ทำงานประมาณ
 พุดถึงว่าในการที่คณะกรรมการไม่ได้ตัดออกให้ นั้นเป็นเหตุผลให้ทาง
 สภา ฯ นใดควบคุมได้ทั้ง ๒ ทาง คือในทางที่ว่าเราจะ โอนเงินไปนั้นก็
 ได้วินิจฉัยว่าเป็นการสมควรหรือไม่ และในการที่ขอตั้งเพิ่มมาใหม่นั้น
 จะเป็นการสมควรหรือไม่ แต่ถ้าหากโดยเฉาะว่าเราตัดในงบประมาณ
 การจกร์จากร่างพระราชบัญญัติขอ โอนเงินนี้เสียแล้ว คงมีเฉาะในร่าง
 พระราชบัญญัติเพิ่มเติมงบประมาณ สมาชิกทุก ๆ คนก็มีทางที่จะวินิจฉัย
 ด้ยในฝ่ายเดียวในพระราชบัญญัติเพิ่มเติมงบประมาณเท่านั้น ส่วนใน
 การจกร์ที่ขอ โอนไปนั้น ซึ่งตามธรรมดาแล้วรัฐบาลไม่มีสิทธิ์ที่จะทำได้ก่อน
 เพราะเป็นรายการที่จะเกี่ยวกับรายการใหญ่ ซึ่งจะต้องขออนุมัติต่อสภา ฯ
 ก็ยอมเป็นทางที่จะทำให้สมาชิกทั้งหลายไม่มีโอกาส ที่จะควบคุมให้เป็นไป
 โดยดี ด้วยเหตุนี้แหละ กรรมการจึงเห็นว่า ถึงแม้ว่าผู้เสนอ
 แปรญัตติจะได้หวังดีเพื่อให้เป็นไปโดยง่ายก็ดี แต่เป็นการผิดแบบในการ
 ที่จะให้สมาชิกสภา ฯ ไม่มีโอกาสที่จะอภิปรายทั้ง ๒ ทาง จึงเห็นว่าควร
 จะคงไว้ตามร่างเดิม

นายไฉ่ว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว
 ว่า ในการที่คณะกรรมการอธิบายเช่นนั้น อันที่จริงข้าพเจ้าไม่มี

อะไร รู้ดีอยู่ว่าก็เหมือนกันเท่านั้นเอง คือว่าเขาเงินเก่าโอนมาเป็นกร
จรแล้วไปเพิ่มค่าใช้สอยทางโน้น ทั้งนี้ถ้าหากว่าเราจะทำให้ถูกต้องแบบจริงๆ
เราตัดค่าใช้สอยที่พระราชบัญญัติโอนงานงบประมาณแล้วไปเพิ่มทางพระ
ราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ก็ไม่เห็นจะเสียหายอะไร เป็นเช่น
เท่านั้นเอง

ขุนศึกนครศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าในเรื่องเงิน ๒,๐๐๐ บาทที่เราอาจได้เห็น
ได้ง่ายว่าเป็นอย่างไร เพราะถ้ารายที่ขอตั้งเพิ่มนั้นเป็นเงินถึง ๗๘,๒๐๐ บาท
ถ้าหากจะตัดเสียก็มีทางที่จะอธิบายทางหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าท่านสมาชิก
ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้โปรดระลึกว่าเงินจำนวนที่ขอโอนนั้น ๒,๐๐๐ บาท
และได้ขอตั้งใหม่ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งสมาชิกมีสิทธิ์ที่จะอธิบายได้ ทั้ง ๒
พระราชบัญญัติ ถ้าหากว่ายอมอย่างที่ท่านสมาชิกเสนอมาแล้วจาก
๒๐๐๐ บาท ถ้าตั้งขึ้นใหม่และขอโอนหักกดยลบไปพอดี สมาชิก
ไม่มีสิทธิ์อธิบายเลย นี่แหละเห็นว่าเป็นการจำเป็นเหตุอันให้สภาฯ
ผู้มีโอกาสควบคุมรัฐบาล สัมกับความมุ่งหมายที่รัฐธรรมนูญได้มีไว้
เช่นนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ยังจะติดใจอะไรอีกหรือไม่

นายไถจ อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่
เท่าที่ได้ ฟังคณะกรรมการอธิบายมานั้น ข้าพเจ้าก็ยอมเห็นด้วย และ
ยอมถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้การพิจารณาครั้งที่ ๒ เสร็จไปแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ลงมติในวาระที่ ๓ เดี่ยวทีเดียว ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติสมควรเป็นกฎหมายบังคับได้ โปรดยกมือขึ้น
 สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันที่ประชุมตกลงให้ออกเป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ค่อยไปร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนายช่างบำรุงรักษาทางหลวง

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า แต่เดิมกรมทางอยู่ที่กระทรวงเศรษฐการ บัดนี้กรมทางได้ย้ายมาอยู่ในกรมโยธาเทศบาล ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชากระทรวงมหาดไทย ด้วยความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายให้เข้ารูปที่ปฏิบัติกรวยุบตัน กระทรวงมหาดไทยจึงได้ขอเสนอร่างนี้มาเพื่อจะให้ปฏิบัติกรวยุบตันให้ถูกต้องตามกฎหมาย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ส.แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ตามที่กรมโยธาเทศบาลขอโอนมาว่า โดยหลักการแล้ว ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องเห็นดีด้วย แต่ที่ว่าข้าพเจ้าใคร่จะแสดงความรู้สึกอยู่บ้างว่า การที่กรมหนึ่งในกรมหนึ่งต้อง โอนไปโอนมาอย่างกรมทาง ซึ่งเดิมอยู่ในกระทรวงอื่น ไม่ใช่กระทรวงเศรษฐการ ก็เป็นกรมพาณิชย์หรือคมนาคมหรือกระทรวงคมนาคมในครั้งหลังๆ นานแล้ว ค่อยมากก็ถดถอยกันไปถดถอยมาเช่นนี้ การโอนหน้าที่โดยทางการต่างๆ ไม่ได้ โอนอะไรเลย

นอกจากว่า โอนไปควมกระทรวงเจ้าหน้าที เราจำเป็นที่จะมีพระราช
 บัญญัติหลายอย่าง ซึ่งให้กรม นั้น บัง ลงไปดำให้ อยู่ใน อำนาจของ
 กระทรวงนั้น กรม นั้น เช่นกรมที่ดินหรือราชโสตถิกิจ ซึ่งเราเคยเปลี่ยน
 ชื่อกรมและกระทรวงมาอย่างแต่ก่อนนั้นเราไม่มีกระทรวงเศรษฐกิจ ถ้า
 แม้เราเปลี่ยน ฉะนั้นเราไม่เปลี่ยน อะไรอีก ตั้ง ๕๐-๖๐ ฉะนั้น ที่เดียว
 ทำไมเราต้องเปลี่ยนหรือโอน อันนี้ในทางปฏิบัติ ข้าพเจ้าเชื่อว่าอำนาจ
 และหน้าที่ก็โอนไปแล้ว ถึงแม้ว่าในทางตัวหนังสือจะไม่ตรงกันก็จริง
 แต่ถ้ามจำเป็นจะออกพระราชบัญญัติอันนี้ก็จะออกพระราชบัญญัติอีกมาก
 มาก ซึ่งกรมนั้นโอนไปโอนมา เช่นกรมที่ดินเดิมอยู่กระทรวงเกษครัว
 แล้วโอนมากระทรวงมหาดไทย แล้วโอนไปกระทรวงเศรษฐกิจ กลับไป
 กลับมา แล้วเราจะต้องออกพระราชบัญญัติไปเรื่อย ๆ ถ้ามีการเปลี่ยน
 กระทรวงเศรษฐกิจ กรมโยธาเทศบาลก็จะต้องออกพระราชบัญญัติอีก
 กลับไปกลับมาอย่างนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้ ทั้งได้ อย่างนี้ ให้เข้าใจ
 กันเองดีกว่า

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ตามที่ท่านสมาชิกเดินถนนก็เป็นทาง
 ที่จะพูดได้ แง่หนึ่ง แต่ความจริงที่รัฐบาลเดินหรือร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา
 เพื่อจะหวังให้สภา ฯ ได้ดูแลควบคุมอีกทีหนึ่ง เพื่อว่าการที่จะโอนกรม
 นั้นมาขึ้นแก่กรมโยธาเทศบาลในกระทรวงมหาดไทยจะเหมาะสมกับสภาพที่
 เป็นอยู่ เดียวกันหรือไม่ เพราะสมาชิกสภา ฯ ว่าร้องมาเป็นนามานว่ากรม

ทางควรอยู่ในกระทรวงมหาดไทย การเรื่อง^{๕๖}นร^{๕๖}รูปาถก็ได้ทำโดยคน
เดียว โอนมาโดยความเห็นชอบของท่านทั้งหลาย และเมื่อเห็นกันว่า
การที่โอนกรมทางอาจจะทำถนนให้ เป็น^{๕๗}ทพอใจ ราษฎรเป็น^{๕๗}ส่วนมากด้วย
เพราะฉะนั้น^{๕๘}ใน^{๕๘}ที่^{๕๘}นี้^{๕๘}แม้^{๕๘}ว่า^{๕๘}จะ^{๕๘}ออก^{๕๘} พระ^{๕๘}ราช^{๕๘}บัญญัติ^{๕๘}ไป^{๕๘}มา^{๕๘}บ่อย^{๕๘} ๆ^{๕๘} ก็^{๕๘}แต่^{๕๘}ว^{๕๘}แต่^{๕๘}
ชน^{๕๘}หมู่^{๕๘}มาก^{๕๘}ข้า^{๕๘}พ^{๕๘}เจ้า^{๕๘}เห็น^{๕๘}ว่า^{๕๘}จะ^{๕๘}ดี^{๕๘}กว่า^{๕๘}ที่^{๕๘}จะ^{๕๘}ให้^{๕๘} โอน^{๕๘}ไป^{๕๘}โอน^{๕๘}มา^{๕๘}ตาม^{๕๘}ที่^{๕๘}เจ้า^{๕๘}หน^{๕๘}า^{๕๘}ท^{๕๘}จะ^{๕๘}
เห็น^{๕๘}เป็น^{๕๘}การ^{๕๘}ดี^{๕๘}สมควร^{๕๘} เพราะ^{๕๘}ฉะนั้น^{๕๘}ใน^{๕๘}เรื่อง^{๕๘}นี้^{๕๘}ข้า^{๕๘}พ^{๕๘}เจ้า^{๕๘}จึง^{๕๘}ขอ^{๕๘}ย^{๕๘}น^{๕๘}ย^{๕๘}น^{๕๘}ค^{๕๘}อ^{๕๘}ส^{๕๘}ภา^{๕๘} ฯ
นี้^{๕๙}ให้^{๕๙}รับ^{๕๙}ท^{๕๙}ด^{๕๙}การ^{๕๙}น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในทางการปฏิบัตินั้น เราถือว่าการแก้ไขในกระทรวงใดเรามีวิธี
ร่างพระราชกำหนดใหม่ เรามักจะเปิดขบวนว่ารัฐมนตรีเจ้าหน้าที เมื่อ
กรมทางเดิมได้สังกัดอยู่กระทรวงหนึ่งมาโอนให้กระทรวงหนึ่งก็ถือว่าแทน
ที่จะหมายความว่าระบุนั้น ในนั้น ก็หมายความว่ากระทรวงเจ้าหน้าทีสมบูรณ์
ว่ากองทางในกรมวิศวกรรมโอนมายังกระทรวงเศรษฐการนี้ ก็จะต้อง
ออกพระราชบัญญัติใหม่ให้ กลับมาอย่างนี้ การที่เรามีพระราชบัญญัติ
เดิมอยู่แล้ว ในตัวหนังสือแปลว่ากระทรวงเศรษฐการก็จริง แต่ในทาง
ปฏิบัติเราหมายถึงรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีข้าพเจ้าหมายความว่าเช่นนี้ในทางที่โอน
มากระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ในการแก้ตามพระราช
กฤษฎีกาปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ปล่อยให้

เป็นว่ากรมทางและกองทาง ในกองวิศวกรรมโยธา นเดิมอยู่ในกระทรวงการ
เค็ยฉนี้เราโอนมาในกระทรวงมหาดไทยก็เข้าใจว่ากองนี้อยู่ในอำนาจหน้าที่
ของกระทรวงมหาดไทยโดยพฤกคิการณ็อยู่แล้ว ในการโอนนั้นข้าพเจ้า
ไม่ชักข้อง ในการที่เมื่อกรมหนึ่ง ย้ายกระทรวงแล้วออก พระราชบัญญัติคาม
มา กรมนี้กดับย้ายโอนมาเช่นกองทางนี้ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นชัดว่าอยู่ใน
กระทรวงพาณิชย์แล้วกดับมากระทรวงมหาดไทย กดับไปกดับมาเช่น
กรมที่ดินกดับไปกดับมาไปกระทรวงการ ซึ่งหมายความว่ารัฐมนตรีเจ้าหน้าที

พระยามานวราชเสวี กذاว่า ตามที่ส้มาชิกผู้คนนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย
งคก่าไม่ออกเป็นพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่โอนมาตามกฏหมาย เพื่อจะปฏิบัติ
ให้ถูกต้องตามกฏหมายซึ่งมีอยู่บคน ข้าพเจ้าขอให้ สภาฯ นรับหลักการ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กذاว่า ข้าพเจ้าใคร่จะทำความเข้าใจกับส้มาชิกอยู่บ้าง ซึ่งเรามีกรม
หลายกรม ซึ่งเราจะต้องออกพระราชบัญญัติอย่างนี้ เช่นพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับที่ดิน พระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ อย่างนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้อง
ออกพระราชบัญญัติอีกมากมาย ก็ทำไมจะต้องออกพระราชบัญญัติแต่
ฉบับนี้เพียงอย่างเดียว

พระยามานวราชเสวี กذاว่า การที่ออกพระราชบัญญัติเด็ก ๆ
อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการลำบากอย่างใดเลย ก็ออกไปโดยความ
จำเป็นขณะหนึ่งกาดะหนึ่งเมื่อมีความจำเป็นมาเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
การส้มาควรทีจะต้อง ออก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า สำหรับผู้ตกค้างนั้น ถ้าหากว่าในการ
แปรญัตติท่านจะเปลี่ยนเป็นว่าในสังกัดกระทรวงเจ้าหน้าทักดูเหมือนจะพอ
ใจแต่ยังไม่ใช่หรือ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ขอนั้นเป็นของแน่นอนว่าข้าพเจ้าจะต้องแปรญัตติเช่นนั้น แต่
ข้าพเจ้า คงขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่าเรามีพระราชกำหนดใน กระทรวงทบวงกรมที่
หลายอย่าง ซึ่งเราจะต้องออกพระราชบัญญัติควบคุมไป ข้าพเจ้า
หมายความว่านั่น คือกรมในกระทรวงหนึ่งสังกัดอยู่ในกระทรวงหนึ่ง
แต่ย้ายมากระทรวงหนึ่งอย่างนั้น เราจะต้องออกพระราชบัญญัติตาม
มามาก ๆ ข้าพเจ้าหมายความว่า

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ได้เสนอว่าจะไม่รับหลักการ เป็น
แต่ทำให้ตั้งข้อสังเกตไว้เท่านั้น ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน เป็นอันที่ประชุมตกลงให้
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ถ้าสภาฯ ไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้า
อยากจะขอให้สภาฯ พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ฝ่ายรัฐบาลบอกว่าถ้าสภาฯ ไม่ขัดข้อง
อยากจะใคร่ขอรับรองให้พิจารณาเสร็จรวดเดียว ไม่มีผู้ใดขัดข้องเป็นอันว่า
ดำเนินพิจารณารวดเดี๋ยวกันต่อไป

ประธานสภา ฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับการสร้างและบำรุงรักษาทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๗๗

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ขอเสนอแปรญัตติอย่างที่ว่ามาแล้ว คือ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรีเจ้าหน้าที

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ดตอดจนกระทั่งคำปรารภ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า คำปรารภนั้นข้าพเจ้ายังคิดร่างใหม่อีก แต่ควรจะเปลี่ยนแปลงใหม่ให้
มีใจความดีกว่านี้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ท่านจะแก้ ตรงไหน ในมาตรา ๓ หรือ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ใช่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า แก้มาให้ชัดเจนจะว่าอย่างไรก็ให้ว่ามา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรีเจ้าหน้าที

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับ
ประชาชนทั่วไปที่บอกว่ารัฐมนตรีเจ้าหน้าทีข้าพเจ้ายังเห็นความไม่ชัด ใน
เรื่องนั้นได้ปรึกษากันแล้วในกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าก็เคยมีความเห็น
อย่างที่ท่านสมาชิกอื่นเหมือนกัน เห็นว่าไม่ชัดประชาชนจะไม่ทราบว่

รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่คือใคร เพราะฉะนั้นเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดด้วย
ประการทั้งปวง จึงได้ยอมว่าให้เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนไปก็ให้ชัดเจนดีกว่า เพราะฉะนั้นในข้อนี้ข้าพเจ้ามีความ
เห็นชัดชั่งอยู่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เมื่อมีเหตุผลจำเป็นจะต้องโอนกองทางไป อยู่ในกระทรวง
เคหะรัฐการ เราจะต้องออกพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่า ตาม
ที่ตติมาชิกเสนอขอให้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรี
เจ้าหน้าที่ยัง ข้าพเจ้ายังเห็นว่ายังไม่สมควรแก่ เพราะเหตุว่าในขณะ
เป็นการโอนกิจการของกรมทางมาขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย จะว่า
กระทรวงเจ้าหน้าที่ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีประโยชน์อะไร ไม่ทราบว่าจะ
กระทรวงไหน ด้วยเหตุที่ว่ารัฐบาลประสงค์จะโอนกิจการของ กรมทาง
ให้อำนาจกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเจ้าหน้าที่ไม่รู้ว่ากระทรวงเจ้าหน้าที่
ไหนอันเห็นว่าจะเป็นการปฏิบัติมากกว่าอย่างอื่น ที่ปรมาหาดไทย
เป็นเคหะรัฐการนั้นไม่ชอบ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปลี่ยนแปลง รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ญัตติอยู่ที่ ๒ อัน
คงยื่นตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือว่าจะเปลี่ยนคำว่า รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ย่าง ที่ สมาชิกเด่นขอ เมื่อตระก
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรี
เจ้าหน้าที่ย่าง หรือเห็นว่าคงได้ตามร่างเดิม ขอให้ลงมติ

มี สมาชิกส่วนใหญ่ตกลงว่า ให้คงได้ตามร่างเดิม

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า มี คณะกรรมการพิจารณาเป็นอันเสร็จสิ้นแล้ว
ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควรออกเป็นกฎหมายบังคับได้ โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน เป็นอันที่ประชุมตกลงว่า ร่าง
พระราชบัญญัติควรออกเป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายลักษณะอาชญา พ.ศ. ๒๔๗๗ ฉบับที่ ๔

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่่า ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายลักษณะอาชญาที่รัฐบาลได้เสนอมานี้มีความสำคัญอยู่ด้วย มีคน
มีกำลังใจความเท็จมากจนแต่ก็เบื่อกความเท็จก็มากจน เป็นเหตุทำให้
บุคคลสุจริต ต้อง ได้รับทุกข์ ด้วยเหตุเหล่านี้เป็นอันมาก กระทรวง
มหาดไทยเห็นสมควรที่จะกำหนดโทษความผิดให้หนักขึ้น ด้วยเหตุนี้จึง
ได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้มา เพื่อสภาฯ นี้จะได้รับไว้พิจารณา
ต่อไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ พระ
ราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายลักษณะอาชญากรรมบับที่ ๕ นั้นเพื่อบ่งกันผู้
ที่แจ้งความเท็จกับเจ้าพนักงานหรือซึ่งจะ เบิก ความ ค่อศาลเป็นเท็จ หรือ
ฟ้องเท็จ กฎหมายนั้นเพื่อบำรุงฐานะของพวกเราชาวไทยให้ดีขึ้น จึง
ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่สภาฯ รับหลักการได้

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ ร่าง
พระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้ ข้าพเจ้าเห็นไปในทำนองที่ไม่ควรรับ
หลักการ เพราะเหตุว่การที่จะกระทำโทษบุคคลซึ่งเบื่กความไม่จริงหรือ
ความเท็จนั้นเดิมอดด้วยนักโทษที่ฆ่าคนตายเช่นนี้เดี่ยอมจะแรงเกินไป ตาม
ร่างในวรรคสุดท้ายนั้นจะเห็นได้ ว่จำถึงตลอดชีวิต พยานเท็จถูก
จำคุกตลอดชีวิตเช่นนี้ ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วยเดี่ยทีเดียว ทำไมรัฐบาลจึง
ออกพระราชบัญญัติใหญ่โต ถึงเพียงนั้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
กำหนดโทษที่เสนอมานี้ ออกจะรุนแรงเกินไป เป็น แต่เพียงราษฎร ซึ่ง
เบื่กความเท็จ ก็ไม่สมควรที่จะให้รุนแรงเช่นนั้น เห็นว่ไม่สมควรที่จะ
รับหลักการ

ขุนพิเคราะห์ศักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี - กล่าวว่ การที่
รัฐบาลขอแก้ไขกฎหมายอาชญากรรมบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย คือเห็นด้วยด้วย
เหตุใด เห็นด้วยเพราะเหตุว่ว่าคนเราทุกวันนั้นไม่ได้ อยู่ใน คัด กรรม
กฎหมายอาชญากรรม มาตรา ๓๓๘ นั้นมีการลงโทษ ๓ สถาน การเบื่กความ

เท็จมีชุกชุมเหลือเกิน บางทีคนไม่ต้องหากก็ไปเบิก ก็มี เรื่องเท่านั้นเอง
 ต้องว่าคนผิดก็ให้ผิด คนถูกก็ให้ถูก เพราะเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นจำ
 ควรรับหลักการอย่างยิ่ง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าเห็นไปในทำนองไม่ควรรับหลักการ จริงอยู่พระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้พยายามจะให้ราษฎรได้รับความสุขยิ่งขึ้น แต่การที่จะปรับให้คน
 ดี ไม่ใช่การทำโทษ เราจะต้องเอาวิธีหนึ่งคือ ทำให้ศีลธรรมของพล
 เมืองดีขึ้น จึงจะได้รับผลดี พระราชบัญญัติเดิมก็ได้วาง กำหนดโทษไว้
 พอควรแก่การกระทำอยู่แล้ว แต่ก็ยอมมีบุคคลซึ่งอ่อนแก่การศึกษา ที่
 มีผลดียิ่งไม่ดื่มน้ำอยู่บ้างที่กระทำผิดอยู่ แม้ในโทษ บางลักษณะจะ กำหนด
 ไว้ว่าจะประหารหรืออะไรก็ตาม ก็ยังมีบุคคลกล้ากระทำผิดด้วย กฎหมายที่
 บัญญัติไว้เช่น บัดนี้ยังไม่ทำให้ผู้ที่กระทำผิดความผิดหรือผู้ที่กระทำ
 ความผิดนั้นเข็ดหลาบไป กลับปรากฏความน่าจะมีการแจ้งความเท็จ พ้อง
 เท็จมากมายยิ่งขึ้น ปัญหาที่รัฐบาลจะปรับปรุง ไม่ใช่ปรับปรุงในทางที่จะ
 ให้โทษแก่พลเมือง ข้าพเจ้าเห็นว่าการรัฐบาลจะต้องให้การศึกษากแก่พลเมือง
 ให้พลเมืองทุกคนได้ รู้ถึงความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ไม่
 ใช่ว่าจะให้รู้ถึงความรับผิดชอบโดยมีกฎหมายบังคับไว้ แม้เรา จะมี
 กฎหมายให้เพิ่มโทษมากกว่านั้น หากจะทำให้ตดหย่อนไปไม่ เว้นแต่เราจะ
 ปรับปรุง ในศีลธรรมให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ารัฐบาลพยายามส่งเสริม

การศึกษาให้พลเมืองทุกคนได้ศึกษาให้รู้สึกรับผิดชอบของตนเอง บ้านเมืองของตนเองแล้ว จะทำให้บุคคลเล็กๆ น้อยๆ ไม่ค่อยจะมีสำระ อย่างนี้ โดยมากผู้กระทำผิดไม่รู้จักความผิดเพราะตัวนั้นด้นน้อยลง ได้ผิดดีกว่าการเพิ่มโทษ

นายสร้อย ฌด้าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดด้าปาง กล่าวว่่า ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญาในการเพิ่มโทษผู้กระทำผิดและเบิกความเท็จนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยการที่มีสมาชิกเสนอในการให้มีศีลธรรมแล้ว ก็ไม่ควรจะ ออกกฎหมายระบบนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่่าเวลานี้การศึกษาของเราได้เริ่มต้น การที่ม้การเปลี่ยนแปลงการปกครองดังที่ม้हतก ๖ ประการนั้น ก็ประการหนึ่งมีการบำรุงการศึกษา การศึกษาของเรานั้นกะ ๑๐ ปี ในระหว่างนี้ได้แต่เห็นมาแต่จว่่า การกระทำผิดเช่นนั้นได้มากขึ้น ทางที่เรียกว่่าคนเรายังจะมีศีลธรรมอันดีก็จริง แต่ตามกฎหมายบังคับไว้ก็อาจจะห้เสียเมื่อไรก็ได้ เหตุฉนั้นข้าพเจ้าจึงได้เรียนเสนอว่่าจะร้ได้ ด้นนคองถามผู้ที่เป็นทนายความ บางท้คนเราไม่ทำผิดแต่ถูกตัดสินประหารชีวิต เวลาที่จะเอาไปประหารชีวิตก็ร้องไห้ร้องห่ม แต่ความจริงจะมีอย่างไรไม่ทราบ เพราะศาลถือพระยานเอาเป็นเกณฑ์มาลงโทษ ก็เมื่อไม่มีโทษมาเป็นโทษหนักเช่นนั้นแล้วจะไปกลัวอะไรในการที่จะเพิ่มโทษ ผู้ทำ ความเท็จ

การมีศีลธรรมหรือไม่อาจจะเดี่ยวยั่วควากก็ได้ ความจริงถ้าหากว่ารัฐบาล
ไม่ได้เสนอมานี้ ข้าพเจ้าจะเสนอมานี้เหมือนกัน แต่เป็นบุญของข้าพเจ้าที่
รัฐบาลเสนอมานี้แล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า มีมติมาชิกคัดค้านในเรื่องนี้ โดยอ้างถึงการศึกษามากกว่าการ
ศึกษาของเราเพิ่งจัดในขณะนี้เรากำลังเพิ่มโทษขึ้น เรากำลังจัดการ
ศึกษา เรามาเพิ่มโทษขึ้นเช่นนี้ ความจริงขัดกันอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้า
พูดมานี้ ข้าพเจ้าพูดในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นครูมาแล้ว ท่านผู้หนึ่งพูดในฐานะ
ที่เบ็นทนายความ ข้าพเจ้าพูดในทางไซโคโลยี เราหมายถึงจะทำคน
ให้เป็นคน เราจะต้องให้ราษฎรรู้จักความรับผิดชอบของตน ดังที่
ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว อย่างข้าพเจ้าเป็นครูถ้าห้ามในทางที่ชั่วร้าย เด็ก
มักจะฝันทำ ในทางจิตวิทยามีปรากฏว่าเราเขียนจดหมายไว้ว่าห้ามเบ็ด
แต่จะต้องถูกเบ็ดเป็นแน่อน ถ้าเขาตั้งใจเฉยๆ ก็ไม่มีใครเบ็ด ไม่มี
ใครสนใจเฉย เด็กก็เหมือนกัน เรายังคิดว่าถ้าทำอย่างนั้นแล้วจะเขียน
ตอนที่เรากลับใช้วิธีตรงกันข้าม เราจะให้รางวัล นี่เป็นวิธีการอบรม
ที่เราจะปลูกฝังธรรมให้มันขึ้นแก่พ่อแม่เมืองเรา ไม่ใช่ปลูกในทางชั่ว ปลูก
ในทางดี ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่จะใช้อำนาจบาตรใหญ่มาทำร้าย
แก่ราษฎร โดยจะให้กระทำดี โดยความรู้สึกของข้าพเจ้าเองว่าสิ่ง
ใดที่หนักถึงนั้นจะไม่ดีขึ้นเลย สิ่งใดที่เบาถึงนั้นจะเจริญขึ้น ถ้าเราต้อง

การให้เจริญรเวทต้องผ่อนให้ราษฎรรู้สึกผิดชอบตัวของตัวเอง ไม่ใช่ตัว
 ของผู้อื่น ถ้าเราใช้อำนาจเช่นนี้แล้ว คัดสรรของพดเมืองจะย่อยลง
 ค่อยไปราษฎรจะไม่รู้สึกว่าคุณของตนคืออะไร การรับผิดชอบตัวเองอยู่
 ที่ไหน การที่จะช่วยตัวเองให้พ้นจากความยากลำบากนั้นอย่างไร แม้
 แต่ช่วยตัวเองก็ต้องการอาศัยคนอื่น เป็นอยู่เช่นนี้ การที่จะทำให้
 พดเมืองดีขึ้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงจะเดินในทางละมุดละม่อมดีกว่าใน
 ทางร้าย

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์ กล่าวว่ ข้าพเจ้าไม่ใช่ทั้งครูและไม่ใช้
 ฐานะความ แต่รู้สึกว่าคุณหมายบางขณะบางประเภทกำหนดโทษ
 หนักอยู่เช่นนกขอมเป็นคุณอยู่ด้วยเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดีการศึกษา
 ก็ต้องมีด้วยเหมือนกัน ที่ข้าพเจ้าว่าการที่กฎหมายลงโทษหนักทำให้
 ผู้ทุจริตน้อยนั้น ข้าพเจ้าจะขออ้างกฎหมายวางเพลิงตั้งแต่ได้ตราขึ้นแล้ว
 ทำให้การวางเพลิงน้อยไป ก็เพราะเหตุว่าได้กำหนดโทษไว้หนัก พอ
 ที่เขาจะครั่นคร้าม กฎหมายฉบับนี้คงแต่วางไว้ก็กระทำให้ผู้ทุจริต
 น้อยไป เพราะเขาครั่นคร้ามไปเหมือนกัน และพร้อมทั้งประเทศ
 สยามก็อบรมการศึกษาไปพร้อมกัน ถ้าทั้ง ๒ อย่างนี้เดินไปด้วยกัน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ทุจริตของเราจะเห็นด้วย สัมด้วยพวกเราได้มานั่งใน
 สภา ฯ ณ บัดนี้

ขุนด่านวิทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวต่อ
 ข้าพเจ้าก็ยอมรับรองได้ว่าความจริงนั้นอาจจะเป็นไปได้ดังสมาชิกเสนอ
 ถ้าหากว่าธงโทษนั้นจะเป็นผลในทางไม่ดี แต่โดยเหตุที่ว่ากฎหมาย
 ณะเพาะที่ได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมมาเช่นนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทุกคนควรรู้ว่า
 กฎหมายนั้นไม่ได้ร่างขึ้นเพื่อห้ามก่อนมิได้ มีการกระทำผิดขึ้นแล้ว จึงได้
 มีกฎร่างกฎหมายขึ้น ถ้าหากว่าเป็นไปโดยทำนองที่พวกเราได้ร่างกฎ
 หมายขึ้น โดยยังไม่มีการกระทำผิดแล้วก็น่าจะจัดไปได้ โดยทางที่เรายังไม่
 สมควรจะธงโทษก็คือ ในเมื่อมีคนกระทำผิดขึ้น และยังไม่หตราบจำแล้ว
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะเพิ่ม ไม่ใช่เป็นการปราบ
 ปราบ เป็นการทำให้หตราบจำ วิธีที่ดีที่สุดในกรที่จะปราบปรามหรือ
 กระทำให้หตราบจำนั้นมีหลายทาง ไม่ใช่ทางเดียว เราต้องพิจารณาให้
 ให้สมควรแก่กรณี ในกรณีที่น่าจะไว้สำหรับโทษกระทำผิดในฐานะเบก
 ความเท็จ เป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องโทษนั้น คือประหารชีวิตหรือจำคุก
 ตลอดชีวิตนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายเป็นการสมควรแก่รูปคดีแล้ว

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวต่อ
 การกระทำผิดฐานเบกความเท็จเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องได้รับโทษในบางกรณี
 นั้นเป็นการที่สำคัญเพียงไร ข้าพเจ้าหวังใจว่าท่านผู้เกี่ยวข้องกับศาล
 ท่านที่เคยเป็นผู้พิพากษา คุฎการมาหรือที่เบกความความก็ดี คงจะรู
 ดีอยู่แล้วในเรื่องนี้ว่ามีความสำคัญเพียงไร ความสำคัญอย่างหนักค้อยู่ที่

ว่าผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิด แต่ถูกป้ายให้เป็นผู้กระทำความผิด นี่แหละ
 ความสำคัญ บุคคลใดที่บริสุทธิ์แล้ว ถ้าถูกปรักปรำเป็นผู้กระทำ
 ความผิดโดยคำพยานแล้ว บุคคลนั้นได้ชื่อว่าเคราะห์ร้ายมาก ท่าน
 ทั้งหลายคงระลึกได้ ว่าการ ที่เราถูกป้ายความ ผิด โดยการแจ้งความเท็จก็ดี
 โดยการเบิกความเท็จถ่มนทาให้บุคคลผู้บริสุทธิ์แท้ ๆ บริสุทธิ์แท้ ๆ กลับเป็น
 คนร้ายไปได้ ขอให้ผู้คดีในศาลหลวงบางรายที่พยานได้เบิกความปรัก
 ปรำใส่ร้ายแก่จำเลยผู้บริสุทธิ์ แต่ในที่สุดศาลหลวงได้ตัดสินให้ปล่อยตัว
 ไป แต่ในบางครั้งศาลก็ไม่สามารถที่จะรู้ ถึงความสุจริตอันได้
 หลงเข้าใจผิดและตัดสินลงโทษจำเลยผู้บริสุทธิ์โดยหลงเชื่อพยานเท็จนั้น
 ในเรื่องนั้นแหละขอให้ ท่านทั้งหลาย โปรดระลึก ดูว่าการที่จำเลยถูกฟ้องหา
 โดยไม่ได้ทำผิดแต่ถูกปรักปรำและ ต้อง ถูกจำคุก หรือตัดสิน ประหารชีวิต
 นั้นเป็นการสำคัญเพียงไร ถ้าพวกเราไปถูกเข้าเช่นนั้น พวกเราจะรู้สึก
 อย่างไร สัมมุติว่าสมมติผู้หนึ่งตั้งอกว่าเป็นความไม่สำคัญเลยในเรื่อง
 เช่นนี้ และถูกตัดสินประหารชีวิต และท่านจะฟ้องให้พยานเท็จถูก
 ลงโทษตลอดชีวิตเป็นการสมควรแล้วหรือ ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเอา
 มันไปตัดหัวเสีย จึงจะสมควรแก่ความผิดของมัน เพราะเป็นผู้ ที่ปรัก
 ปรำให้ผู้อื่นได้กระทำความผิดได้รับโทษ เราเป็นผู้ ที่บริสุทธิ์ไปถูกเข้า
 จะรู้สึกอย่างไร ถ้าเรายังอยู่ดี ๆ อย่างนี้ก็ยังไม่ค่อยรู้สึกอะไรนัก ท่าน
 จะพูดเอาแต่ทางได้ทางเดียวไม่ เอาทางเสียด้วยนั้น เราพูดเอาแต่ทาง

คำสั่งเข้ามามีเกียรติซึ่งในการสร้างกฎหมาย ข้าพเจ้าคิดว่ายังไม่ถูกตาม
 หลักการนักที่เดียว ขอให้ คิดดูถ้าหากว่าเราถูกไปเป็นจำเลยในคดีอย่าง
 อุกฤษฏ์แล้ว เราต้องถูกจำคุก ต้องถูกรรมาณ ได้รับคำความเคียดร้อน
 โดยมีผู้เบิกความเท็จ หรือแจ้งความเท็จให้แก่เราแล้วเราจะรู้ดีอย่างไร
 เราจะเป็นอย่างไร เราจะถูกรรมาณอย่างไร จำคุกตลอดชีวิตเป็นอย่างไร
 สูงสุดนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มากเกินไปเลย ไม่มากเกินไปทีเดียว ขอให้
 ให้ คิดดูให้ดีไม่มากเกินไป จำคุกตลอดชีวิตนั้นเป็นอัตราที่สูง แต่
 ศาลจะกำหนดโทษเพียงไรนั้นอยู่ในดุลยพินิจของศาล ไม่ใช่ว่าจะจำคุก
 ตลอดชีวิตทุกคดีไป

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า ความจริงทางฝ่าย
 รัฐบาลก็ไม่ควรจะต้องอะไรอีกมากมาย เพราะเหตุว่าเท่าที่ได้ฟัง สมาชิก
 อภิปรายมาแล้วเป็นอันที่แน่ใจว่าในที่สุดจะรับหลักการ แต่ทว่ามีถ้อยคำ
 บางตอนที่ข้าพเจ้าต้องลุกขึ้น การออกกฎหมายชนิดนี้เป็นการใช้อำนาจ
 ภาครัฐใหญ่ๆ ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น กฎหมายในเรื่องแจ้งความเท็จได้มีอยู่
 แล้ว และได้ปฏิบัติกันอยู่แล้ว แต่ตามสถิติปรากฏว่าบุคคลผู้กระทำผิด
 ในเรื่องเช่นนี้ได้ท่วมากขึ้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้มาพิจารณาเห็นว่า
 ในการที่เรามีกฎหมายอยู่แล้ว แต่มีบุคคลกระทำผิดมากขึ้น ก็เห็นว่ามียุ
 แล้วนั้นยังไม่เพียงพอ รัฐบาลยังได้พิจารณาต่อไปอีกว่า ถ้าเราเพิ่ม
 อาชญาแล้วจะเป็นอย่างไร เราก็แก้การลง อาชญาอย่างเดียวกันนั้นก็ยังไม่

เป็นการแก้ได้รอบคอบแล้ว จึงเห็นว่าการศึกษานี้แหละจะเป็นการ
 ช่วยเหลือได้ แต่เมื่อการศึกษายังไม่ขยายได้เต็มที่เช่นนั้น ความหวังเช่นนั้น
 จึงอาจจะเรียกว่าอาจจะด้ายเกินคาดไป มุคคตที่ไม่ได้ทำผิดในทาง
 อาชญากรรมยังมีเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง ก็คือความกลัว อย่างเช่นอุทาหรณ์
 ที่สมเด็จพระสังฆราชท่านได้กล่าวไว้ว่า ห้ามไม่ให้เบ็ดเตล็ดจะมีคนเบ็ด
 ถ้าถ้าถ้าเบ็ดเตล็ดคุด จะไม่มีใครเบ็ดเป็นอันตราย แม้แต่พระพุทธเจ้า
 เองก็ยังวางหลักไว้ว่าบุคคลยังแยกเป็นหลายประเภท เป็นดอกบัวพ้นจาก
 นากมี ปริมาณมี อยู่ในนากมี มุคคตที่ไม่รับการสั่งสอนเสียเลยก็มี
 กมีเช่นนั้นแล้ว ท่านสมเด็จพระสังฆราชจะเอาอะไรไปอีกในการที่จะวางโทษในเรื่อง
 การกวด เหตุฉะนั้นในการที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติเห็นว่าคุณคตที่
 กระทำผิดเช่นนั้นมากจน เพราะเหตุที่ว่าเป็นการแก้ให้บุคคลผู้ผิดได้รับ
 โทษ เพราะฉะนั้นจึงควรเพิ่มให้ควรแก่ความผิด เพื่อป้องกันไม่ให้ความผิด
 ชนิดนี้เกิดขึ้นอีก เป็นความเจตนาดีของรัฐบาล ไม่ใช่ความเจตนาร้าย
 ของรัฐบาล

หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าววา
 ข้าพเจ้าไม่เห็นสมควรด้วยที่พระยานเทจันจะจำคุกตลอดชีวิตนั้น เพราะจะ
 เป็นการหนักไป ทางแพทย์เขาย่อมจำกัดว่าผู้นั้นจะเกี่ยวกับโรคทางจิต
 ก็ได้ ควรจะต้องให้ผู้พิพากษาเรียนวิชาไซโค โดยเสียด้วย อันเกี่ยวกับ
 วิชาความเป็นไปของชีวิตจิตใจ และในเรื่องนี้จะแก้ไขในชั้นนี้ควร

จะปลูกนิตต์ยี้เด็กตั้งแต่เยาว์วัยนั้นจึงจะดีกว่า ส่วนการที่จะออกนั้น
ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นด้วย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์
กล่าวว่า ข้าพเจ้ายินดีมากที่สุดที่มีสมาชิกที่บนแพทยีสันนิษฐานความเห็น
ของข้าพเจ้า คือทางครูต้องการอบรมศิษย์ ต้องการอบรมพลเมืองให้
เป็นพลเมืองดี แพทย์ก็มุ่งประสงค์อย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นในทางดี
ทางละมุดละม่อมเขาเห็นดี แต่ในทางหนักหนาหมายไปอีกทางหนึ่ง ข้าพเจ้า
ใครที่จะชี้ให้เห็นว่าอย่างไรที่รัฐมนตรีอ้างไปถึง ในหลักพระพุทธศาสนาที่มี
ดอกบัว ๓ ชั้นนั้น ความจริงเป็นเช่นนั้น คือถ้าถ้าดอกบัวอยู่ในโคลน เรา
จะเอาคนเช่นนั้นหรือมาตงโทษให้หนัก ข้าพเจ้ากลับเห็นไปว่าดอกบัวที่
พ้นน้ำหรือปริ่มน้ำนั้นแหละ เราเอาคนนั้นมาตงโทษ เพราะว่าเขาคนนั้นรู้จัก
รับผิดชอบของตัวเองแล้ว ข้าพเจ้าไม่ว่าอะไร แต่เดี๋ยวนี้ยามเรา
ไม่ได้รับการศึกษา เป็นดอกบัวที่อยู่ในโคลน ในน้ำ คือยังไม่รู้จักความ
รับผิดชอบของตัวเอง ขณะที่เราเอาคนที่ไม่มีอะไรมาตงโทษหนัก ใน
ทางกฎหมายนั้นเขาไม่นิยม ผู้ถูกก็ถูก ผิดก็ผิด เรามุ่งอย่างนั้นมากกว่า
คือการที่จะอบรมตตินิสสัย ข้าพเจ้าจะตั้งข้อสังเกต ผลที่จะได้จาก
กฎหมายนั้นผิดหนึ่ง ๓ ใน ๑๐๐ ไม่ใช่ ๕๐ ใน ๑๐๐

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า
ในการที่ท่านสมาชิกผู้ใดอภิปรายนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เพราะ

ท่านสมาชิกผู้เป็นนคร ข้าพเจ้าก็เป็นนครคนหนึ่งเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 สำหรับสมาชิกบางท่าน ก็อาจโน้มน้าวได้ก็ปรายนั้น เป็นผู้ที่แต่เห็นแง่เดียว
 ไม่ใช่ไปแต่เห็นแง่ทางครุเคย แง่เดียวย่อมผิดหมด ท่านผู้เป็นนคร ทั้ง
 เป็นเนติบัณฑิต ข้าพเจ้ารับรอง เป็นทั้งครุด้วยย่อมมีความรู้อย่างสมบูรณ์
 ในเรื่องนทข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับทางรัฐบาลที่เสนอมานนัก เพราะเหตุใด
 ข้าพเจ้าเองก็ได้เรียนแต่ว่าเป็นความมโน และข้าพเจ้าเองก็ได้ผูกใจ
 อยู่กับศิษย์เสมอ ย่อมแต่เห็นอยู่เสมอ ข้าพเจ้าขอยกเรื่องจริง นักเรียน
 โดยมากมักไม่พอใจข้าพเจ้า โดยถูกทำโทษอย่างเข็ญ และนี่แหละเขา
 ไม่พอใจทีเดียว ข้าพเจ้าจับได้ทีเดียว การทำโทษเป็นของที่ไม่พอใจ
 เราเปลี่ยนวิธีใหม่ เปลี่ยนวิธีอย่างระมัดระม่อม หมายความว่าการทำงาน
 โทษอย่างน้อย คราวนี้เด็กพอใจ และเป็นเด็กดียิ่งขึ้น นี่แหละข้าพเจ้า
 จึงใช้วิธีนั้นจนข้าพเจ้าออก วิชาครูเป็นวิชาสำคัญ ไม่เดอกว่าวิชาอย่าง
 อื่น ๆ และการปกครองก็เหมือนกัน ขอให้พึงเข้าใจว่าการปกครองหลัก
 ที่ดีที่สุดใน คนทุกคนจะต้องรู้จักศรัทธา และปกครองท้องไป และการที่
 จะรู้ได้เพราะวิธีนั้นยอมมาจากวิชาครู ไม่ใช่มาจากทางอื่น ไม่เป็นการ
 สัมคอรอย่างอื่นที่เราจะไปตงโทษผู้ไว้การศึกษา การศึกษาคควรจะเพิ่ม
 ขึ้นให้ดีขึ้นก่อนที่เราจะปรับโทษอย่างรุนแรงเช่นนั้น

ร.ท. ทองคำ คต้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าคนหนึ่ง ไม่ใช่ครู และไม่ใช่พนักงาน ข้าพเจ้าเป็นนักกฏ

ธรรมดา ตามที่ความเห็นของข้าพเจ้า การที่ยกเอาการศึกษาขึ้นมาพูด
 นั้นต้องใคร่ครวญเหมือนกัน การศึกษาบางที่ถ้าหากว่ามีมาก บางที่
 ทำให้คนกระทำความผิดน้อย บางอย่างก็ทำให้คนทำผิดมาก ในเรื่องการ
 โทกกันทางโบราณเขาว่าไม่มีเลย ตั้งแต่ครั้งสุโขทัย เขาว่าไม่มีเลย
 ยังมีการศึกษามาก ทำไมจึงมีการโทกกันมาก คนยังมีการศึกษา
 มาก ยิ่งโทก ยิ่งยิ่งเดี่ยกว่าคนโง่เดี่ยอีก ข้าพเจ้ามีกฎธรรมดาให้ท่าน
 ดังอยู่ใน ๒ ข้อเท่านั้นเอง

นายเดมียศ หงส์ประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดอยุธยา กล่าวว่
 ข้าพเจ้าไม่ใช่ครู ข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นแท้เจอร์เรดิดีดตะอะไรที่พูดเมื่อตะกัน
 และข้าพเจ้าไม่ใช่หนักกฎหมาย และไม่ใช่หนักธรรม ข้าพเจ้าเคยเรียนธรรม
 เคยเรียนกฎหมาย เคยเรียนวิชาครู แต่ข้าพเจ้าคิดว่าต่างคนต่างคิด
 ไปคนละแห่งนั้น ในเวลานี้ข้าพเจ้าเป็นนักเรียน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จะขอพูดไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านทั้งหลายคงจะพูดใน
 ทางไปติคค คือทางปกครอง บางที่ท่านทั้งหลายจะดิมไปเสียแต่จะ
 การจะออกกฎหมายหรืออะไรก็ดี ตามหัตถ์ของมองเตสกีเยร์เราควร
 จะคำนึงถึงอากาศ ความเป็นไป นิสัยใจคอของราษฎรในเวลานี้ เราดู
 ว่าคอนติชั่นออฟไต้ฟ คือสถานะแห่งชีวิตของราษฎรเป็นอย่างไร บาง
 บ้านไม่มีชาวจะกินเลย ด้ตวงค้แดงจะช้อชองก็ไม่มี เมื่อไม่มีเช่น
 ด้วจะเอาข้าวที่ใหม่มากิน ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าไม่มีกินจริง ๆ ปด้นก้เห็น

จะต้องเอา เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ขอเพิ่มโทษนี้ ถ้าข้าพเจ้าเป็นราษฎร
 ผู้หนึ่งแล้ว ถ้ามีใครจ้างไปเป็นพระยานเท่จก็เห็นจะต้องเอา เพราะเหตุ
 ว่าถ้าจับไม่ได้ ก็ได้เงิน ถ้าถูกจับได้ก็กินข้าวในคุกสบาย เขากรติค
 คุณนเป็นกาเรียงชีพ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเพิ่มโทษในเวदानข้าพเจ้า
 ขอให้รัฐบริติคานิ่งถึงสถานะแห่ง ชีวิตว่าเราควรที่จะเพิ่มเวदानเหมาะหรือ
 ยิง เพราะพระราชบัญญัติการศึกษาของเราเวदानที่ข้าพเจ้าดูจากฉบับ
 ที่กำลังใช้อยู่ และฉบับที่กำลังจะตราใหม่ การศึกษาของเราไม่ได้
 มุ่งไปในทางอบรมคนให้เป็นคนเลย คือเป็นแต่เพียงส่งผู้ถึงเท่านั้นเอง
 เพราะฉะนั้นแน่นอนที่ทำไมจะ ต้องบอกว่าคนที่ได้รับการศึกษา มากก็โกง
 มากเพราะไม่ได้อบรมคนให้เป็นคน ไปเรียนหนังสือเท่านั้น คือหมาย
 ความว่ามีใจความเท่ากับส่งผู้ถึง ถ้าผู้ถึงผู้ถึง คนเราจะต้องอบรม
 ให้ดีในเวदानเราอบรมการศึกษาเพื่อจะให้เด็กหนังสือ ไม่ใช่อบรมคน
 ให้เป็นคน เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรที่จะเพิ่มโทษตามมาตรานี้ให้มากขึ้น

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ในเรื่อง
 ข้าพเจ้าได้ พังฝ่ายที่ค้านรัฐบาลและฝ่ายที่เห็นพ้อง ด้วยมากแล้ว ฝ่ายที่
 ค้านยกวิชาการขึ้นบังหน้า ฝ่ายที่เห็นพ้องกับรัฐบาลยกวิชาการหมายความว่า
 บังหน้า แต่ว่าความจริงข้าพเจ้าเห็นด้วยทางฝ่ายที่เห็นพ้องกับทางรัฐบาล
 คือว่าหลักสำคัญอยู่ที่ว่า ผู้พิพากษาทุกวันนี้อาศัยอะไรอาศัยรัฐข้อเท็จ
 จริงกับพระยานหลักฐานเท่านั้น แม้ว่าจะรู้เหตุพิเศษจากภายนอกเท่าไร ๆ

ก็ไม่สามารถจะตัดสินได้ เพราะไม่มีจริงเลย เมื่อเขาฟ้องขึ้นมาแล้ว
 จำเลยต้องถูกคดีหัวข้อแห่งกม. อย่างนี้ข้าพเจ้าเคยเป็น ทนายมาแต่ก่อน
 เกือบห้าทศวรรษทีเดียว เมื่อหลักฐานเขาพอแล้ว คำตกจำเลยจะ
 ของคดีนั้นแหละ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับรัฐบาลที่จะเพิ่มโทษให้มากทั้ง
 พยานเท็จและแจ้งความเท็จ หนักอกแก่งหนึ่ง สมมุติว่าจำเลยเขามีทรัพย์สิน
 มากถึงแสนล้านบาทเช่นเป็นคนชั้นแรกไปแจ้งความเท็จต่ออำเภอ
 ว่าเห็นจริงๆ ที่เดียวว่าคนนั้นฆ่าคนนั้น หรือทำอะไรต่ออะไรเป็นโทษหนัก
 ภายหลังได้เงินค่าจ้างตั้งหมื่นตั้งพัน ไปคิดคุกเป็นอย่างหนักกำหนด
 ๖ เดือนเท่านั้นแบบพยานเท็จ ข้าพเจ้าได้ผ่านมาแต่ก่อนในหน้าที่ทนายความ
 เพราะฉะนั้นเห็นว่าจำเลยที่จะต้องแก้ไขอย่างยิ่ง ขอให้ท่านทั้งหลายเห็น
 ในเรื่องที่จะสอนให้เขาทำอย่างไรๆ นั้นไม่สำเร็จไปได้ จำเลยจะต้อง
 มีกฎหมาย ถ้าไม่มีกฎหมายแล้วศีลธรรมอันดีก็จะเป็นไปไม่ได้ ท่าน
 คิดแล้วหรือว่าคดี ๕ จะบังคับได้ ท่านถือคดี ๕ ที่บัญญัติไว้แล้วเราก็ยัง
 ต้องออกกฎหมายบังคับมนุษย์อีกเพื่อจะให้มันเป็นไปได้ ที่กฎหมายแก้
 เป็นการถูกต้องดีมากเพื่อพยานเท็จจะได้หยุดยั้ง ทำให้โรงศาลเราดีขึ้น

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวไว้ ที่ว่าจะ
 ต้องอบรมการศึกษา ตามที่ท่านสมาชิกว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าการอบรม
 การศึกษา คำสอนของเราแม้ได้เปิดการเล่าเรียนมานาน บุคคลทุกคน
 ข้าพเจ้าคิดว่าคำว่าจำคุกหรือใส่ตารางอย่างนี้ ถึงพลเมืองไม่รู้หนังสือสัก

คนก็เอาไปใส่ดวง แต่กระนั้นไม่ได้ดังใจเลย ไม่ได้อยู่ในศีลธรรมที่ดี
 ไม่ได้อยู่ในจรรยา เป็นการขาดศีลธรรมเหลือเกิน เมื่อรู้หนังสือแล้ว
 เหตุใดจึงจะต้องเอาไปใส่คูใส่ดวงคง ๘ บ ๑๐ บก็มี เมื่อเช่นนี้แล้วจะ
 แก้อะไร ข้างเจ้าเคยเป็นพนักงานอัยการมา ข้างเจ้ารู้ดี จำเลยที่
 ถูกประหารชีวิตไปก็มีเหมือนกัน เรื่องเล็กน้อยเหมือนกัน อย่างท่าน
 สามีก็ว่าไม่ควรแก้กฎหมาย ขอนถ้าท่านสามีกลับไปบ้านคราวนี้ เขาหา
 ว่าท่านสามีไปยิงเขาตาย ท่านสามีก็แก้ตัวคนเดียวอย่าง ส่วนเขา
 มีตั้ง ๕-๖ คน อย่างเช่น ท่านจะเอาอะไรไปอ้าง เขามียื่นยื่นตั้ง ๔-๕-
 ๖ คน ท่านก็ต้องถูกประหารชีวิต เช่นนี้ท่านจะเจ็บใจหรือไม่ ที่ศาลตั้ง
 โทษนั้นแล้วแต่ว่าเป็นความผิดต่อแผ่นดินหรือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว ทน
 ศาลตั้งโทษก็ต้องเลือกเพิ่มอีกว่า ๓ แล้วแต่ลักษณะความผิด ๒ แล้วแต่
 บุคคลผู้กระทำผิด แต่การกระทำความผิดในลักษณะเล็กน้อย ศาลก็
 ตั้งโทษเบา ถ้ากระทำความผิดมากศาลก็ตั้งโทษมาก ถ้าไม่เชื่อหตาบ
 ศาลก็ต้องเพิ่มโทษ ในข้อท่านศาสตราจารย์กฎหมายเขาได้สอนข้างเจ้า
 มา เพราะฉะนั้นข้างเจ้าจึงเห็นว่าควรแก้ไขอย่างยิ่ง ถ้าแม้ว่าไม่ชนะ
 ก็อย่าฟ้องเลย ข้างเจ้าเป็นพนักงานอัยการมา ๑๕ ปี ๒ เดือน เพราะ
 เหตุฉะนั้นข้างเจ้าเห็นว่าควรรับहतการนี้ไว้พิจารณา

หตองจวนตีปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร   กล่าว
 ข้างเจ้า ขอ เสนอให้ ท.ประ ชุม สภาผู้แทนราษฎร ทราบว่า   เมื่อครบ

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนธนบุรี ขอประทานโทษ ได้ทำผิดมรรยาทที่ดี
ของที่ประชุม คือได้ ขี้หน้าข้าพเจ้า ซึ่งในที่ประชุมของชาติเช่นนั้น ไม่
ควรจะใช้กิริยาเช่นนั้นในที่ประชุม ไม่ต่างกับผู้ที่มีเกียรติยศจะกระทำ
อีกข้อหนึ่งข้าพเจ้าขออภัยรับรองว่าข้าพเจ้าไม่เคยดูถูกใครเลย ครุเป็น
ผู้ที่มีบุญคุณแก่พวกเราเพียงไรเราก็ยอมทราบบอกกันด้วย เราเคยกตัญญู
ต่อครุ เราเคยเคารพนับถือครุ ครุได้ให้วิชาเรามา และก่อนที่เราจะ
ไปศึกษาวิชาชีพ เราก็ได้อาศัยครุมาก่อน ขอท่านทั้งหลายที่เป็นครุขอได้
โปรดระดัดถึง ขอให้ ดัก่อนที่จะปรักปรำ

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า ขอให้อภิปรายกันในประเด็น อย่างเอา
เรื่องมาทะเลาะกันในที่นี้

หลวงวณิชปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว ว่า มิได้
ในประเด็น

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า ได้อภิปรายกันมากพอแล้ว จะลง
มติได้หรือยัง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว ว่า ควร
ลงมติได้แล้ว

มีมติมาธิกรรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าว ว่า มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจะได้ให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติกันได้ โปรดยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าให้ลงมติได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ^๕พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภาฯ นี้ได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ^๕พิจารณาต่อไปได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า จะพิจารณากันอย่างไร

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ขอให้ส่งกรรมวิธีการตามระเบียบ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมวิธีการตามระเบียบ จะส่งให้กรรมวิธีการชุดไหนกัน

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุนันท์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอส่งให้กรรมวิธีการชุดที่ ๑ ที่ตั้งไว้แล้วพิจารณา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านที่เป็นกรรมวิธีการชุดที่หนึ่งโปรดขึ้น^๕ขึ้นสักคนหนึ่ง มีพระราชบัญญัติอะไรบ้างเวลานี้

ขุนสุคนชวิศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า ในเวลานี้ไม่มีอะไรเลย เพราะว่าไม่มีงานที่ค้างอยู่ในหน้าที่กรรมวิธีการ^๕นเดย

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า เมื่อดำเนินที่ประชุมได้ตกลงให้คณะกรรมวิธีการชุดที่ ๑ พิจารณาพระราช

บัญญัติ ๒ พระราชบัญญัติแล้ว ส่วนอีก ๒ ชุด ดูเหมือนว่าส่งเพียงพระราช
บัญญัติเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะส่งให้ชุดที่ ๒ หรือที่ ๓

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณฯ กล่าวว่า คือว่าชุด
ที่ ๓ นั้นเห็นว่ามีความสามารถในทางกฎหมาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดจะเห็นชุดไหนอีกบ้าง

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้เป็นชุดที่ ๓

มีสมาชิกรับรอง

นายไค่ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการชุดที่ ๓ ที่สมาชิกเสนอว่ามีความสามารถ
ก็รู้สึกดีใจ แต่ขอเรียนสมาชิกว่าเวลาของเราดูเหมือนจะไม่
สามารถที่จะทำได้ เพื่อความสะดวกก็ให้ผู้ช่วยเหลือได้จะดีมาก

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ใน
ฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการชุดที่ ๓ ด้วย ถ้าหากเห็นว่ากรรมาธิการ
ชุดนี้ไม่สามารถก็ขอถอนออก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอถอนหรือไม่

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณฯ กล่าวว่า ขอถอน และ
ขอรับรองว่าชุดที่ ๓ ก็มีความสามารถเหมือนกัน

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าจะส่งเรื่องให้กรรมาธิการชุดที่ ๓
ถ้าไม่มีท่านผู้ใดทักท้วงจะได้ ถ้อยคำที่ประชุมรับรองแล้ว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าให้ ร่างพระราชบัญญัติให้กรรมา
ธิการชุดที่ ๓ ที่ได้ตั้งไว้แล้วพิจารณา

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า ส่งแปรญัตติภายในกี่วัน

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุนฉิน กล่าวว่า ๒ วัน

พระสุธรรมวิจิตร กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องง่ายที่สุด เป็นข้อ
กำหนดโทษเท่านั้น ถ้าจะพูดถึงการพิจารณาแล้ว ไม่เกินกว่า ๒ ชั่วโมง
เพราะฉะนั้นจะให้ ยื่นแปรญัตติ ควรจะให้ ยื่นภายในวันเดียวก็พอ
วันเดียวพอแล้ว

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุนฉิน กล่าวว่า ขอถอน

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าให้ส่ง
แปรญัตติภายใน ๓ วัน ค่อยไป ร่างพระราชบัญญัติจากดียวกัน ต้องรอ
ไว้ก่อน ต้องรอข้อตกลงเสียก่อน ค่อยไป ร่างพระราชบัญญัติคนเข้า
เมืองแก้ไขเพิ่มเติม

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราช
บัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาทางนี้โดยที่เห็นว่า คนต่างด้าว
ที่ซ่อนหนีเข้ามาในพระราชอาณาจักกนนมโทษปรบนั้นย ส่วนคนที่มา

โดยตรงไปตรงมาถูกต้องตามกฎหมายเสียเงินมาก เพราะฉะนั้นจึงได้ขอ
เพิ่มกำหนดโทษให้ปรับตั้งแต่ ๒๐๐ บาท ถึง ๓,๐๐๐ บาท ในข้อนี้ก็ไม่
มีความสำคัญอะไรนอกไปเท่านั้น เมื่อพระราชบัญญัติคุ้มครองความแต่เพียง
เล็กน้อย ข้าพเจ้าจึงขอให้สภาฯ พิจารณาและวินิจฉัยรับหลักการต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่ จะมีท่านผู้ใดของใจอะไรบ้างในร่าง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดของใจจะได้ขอให้ลงมติรับหลักการ
ไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่ง
พระราชบัญญัตินี้พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภาฯ นี้ได้ รับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้พิจารณาต่อไป

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว
เพราะพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติเล็กน้อย

ประธานสภาฯ กล่าวว่ รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว

เลขาธิการสภาฯ อ่าน “ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองแก้ไข
เพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๗”

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่ ขอตัดคำว่า “เพิ่มเติม” ออก รัฐบาลจะขัดข้องหรือไม่

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ ข้าพเจ้าเองไม่ขัดข้อง แต่
ตามที่ท่านส่งมาขอรอแก้หนี้ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าเองไม่ขัดข้องก็ดูเงินไปหน่อย
พระราชบัญญัติคนเช่าเมืองแก่ไซ ที่จริงก็เคยเพิ่มเติมมาทุกคราว เพราะ
ฉะนั้นอยากจะขอให้คงไว้ตามเดิม พึงคุ้มครองกระแฉกความดี

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า เราพูดกันมาหลายครั้งแล้วในเรื่องนี้ คือเราตกลงกันหลายครั้ง
แล้วว่า ถ้ามีแก่ไซเราก็ใช้ว่าแก่ไซ ถ้ามีเพิ่มเติม เราก็ใช้ว่า
เพิ่มเติม พระราชบัญญัติที่ผ่านมาแล้วก็เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าขออย่า
ว่าเป็นเช่นนั้น

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ ถ้าจะเอาเช่นนั้น พระราชบัญญัติ
แก่ไซพระราชบัญญัติคนเช่าเมืองพุทธศักราช ๒๔๗๗ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเย็น
เยื่อมากเกินไป เพราะฉะนั้นใช้ตามหลักที่กรมร่างเขาเคยปฏิบัติมา
ข้าพเจ้าเห็นว่าจะงามดีกว่า

หุดวงวรมิตยวีรชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่
ข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องนี้มีการเพิ่มเติมด้วยเหมือนกัน คือเพิ่มเติมค่าปรับ
ให้สูงขึ้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า เราแก้ แก้อตราโทษ ไม่ใช่เพิ่มอตราโทษ เราแก้เท่านั้น
เป็นเท่านั้น จะเรียกว่าเพิ่มอย่างไรได้

นายสรอย ณฑำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่ ใน
เรื่อง^{๕๕}นี้แก้ไขแต่เพิ่มเติมด้วย เพราะเหตุว่ทั้งแก้ไขโทษ และ
เพิ่มโทษด้วย เป็นการสมควรแล้ว ทั้งแก้ไขด้วย เพิ่มเติมด้วย
จะไม่เรียกว่าเพิ่มแล้วจะไปเรียกว่าอะไร

ขุนเสนาบดีศักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ข้าพเจ้า
เห็นว่เป็นปัญหาเล็กน้อย ขอเสนอให้ลงมติด้วว่า ว่จะแก้ไขตามที่
สมาชิกเสนอ หรือว่จะให้คงไว้ตามที่รัฐบาลเสนอมา

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่ คือข้าพเจ้าขอทำเป็นสัคนาคารัดเท่านั้น เมื่อในที่ประชุม^{๕๕}ไม่มีผู้
รับรองก็ตกไปแล้ว แต่ขอเรียนไว้ว่เพื่อเป็นสัคนาคารัดเท่านั้นเอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ๕๕ ตกไป ไม่มีผู้รับรอง
เดชาธิการสภา ฯ ชำน มาตรา ๒ มาตรา ๓
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ การพิจารณาวาระที่ ๒ เสร็จ^{๕๕}ลง
แล้วข้าพเจ้าจะได้ ให้ลงมติในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่ร่างพระ
ราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ควรออกเป็นกฎหมายบังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่ที่ประชุมสภา ฯ นี้ได้
อนุมัติให้ประกาศใช้ ร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้เป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕}พิทักษ์อัตราภาษี

สุดการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓๑ เป็นเรื่องยาว ต้องรอไว้ภายหลัง
ข้อตกลงซึ่งจะได้พิจารณาพรุ่งนี้ เมื่อพิจารณาเรื่องนี้เสร็จไปแล้ว
อย่างไรจึงจะได้พิจารณาต่อไป ค่อยไปร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณ
ภาพแห่งสินค้า

นายสินธุ์ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ก่อนที่จะลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพแห่งสินค้
นี้ ข้าพเจ้าเองมีความเห็นชอบด้วยนโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง
และเห็นมานานแล้ว ตอนนั้นข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐบาลใน
ที่นี้ว่า รัฐบาลบอกว่ามีคามมุ่งหมายที่จะรักษาคุณภาพของสินค้าไทย
ในตลาด ข้าพเจ้าเข้าใจว่านี่หมายความว่าถึงตลาดในต่างประเทศด้วย
เพราะฉะนั้นเมื่อมาดูข้อความต่อไปจะเห็นว่ารัฐบาลจะได้มีอำนาจออกพระ
ราชกฤษฎีกาควบคุมคุณภาพของสินค้าโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติ
นี้ ข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่าคุณภาพของสินค้าสยามตาม
ที่จะได้ มีพระราชกฤษฎีกาควบคุมไว้แล้ว รัฐบาลมุ่งหมายจะโฆษณาออก
ไปในตลาดต่างประเทศเพียงไร คือว่าข้าพเจ้าเคยได้ทราบว่าเป็นบาง
ประเทศเช่น อิตาลี นั้น เขาได้โฆษณาคุณภาพของสินค้าซึ่งเขามี
กฎหมายบัญญัติไว้ไปในนานาประเทศด้วย เมื่อว่าอาจจะมีการปลอม
แปลงขึ้นนอกประเทศ ซึ่งประเทศเราไม่สามารถจะไปควบคุมเขาได้ เช่น
อย่างข้าวของเราเวลานี้ แต่ก่อนมาข้าพเจ้าเคยทราบว่าการที่เจือปนให้

ข้าวของสยามเดอลง ไม่ใช่แต่ทำในเมืองไทยเท่านั้น ในตลาดใกล้ๆ
เรานักได้มีการเจือปนด้วย ข้าพเจ้าได้ทราบจากพ่อค้าชาวนั้นเอง .. ไม่
ใช้ทราบจากที่อื่น พ่อค้าข้าวในตลาดสิงคโปร์และฮ่องกงได้บอกให้
ข้าพเจ้าทราบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะทราบว่าตามความมุ่งหมาย
ของรัฐบาล รัฐบาลจะโฆษณาคุณภาพของสินค้าซึ่งระบุไว้ในพระ
ราชกฤษฎีกาเป็นคราวๆ นั้น ออกไปในตลาดต่างประเทศด้วยหรือไม่
เมื่อมีการปลอมแปลงออกไปในตลาดต่างประเทศแล้ว เขาจะได้ไม่หลง
ว่าเป็นสินค้าสยาม ข้าพเจ้าขอถามในข้อนี้

พ.ท. พระสารสาส์นพดฉัตร กล่าวว่า ตามที่ท่านสมาชิกข้อใจ
นั้น ถูกใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเองก็ได้รับความหนักใจในเรื่องนี้มาเหมือน
กัน ที่สินค้าของเราโดยมากถูกปลอมปนจนกระทั่งเสียชื่อ ทำให้ราคา
ตกมีจำนวนหลายอย่างเป็นปริมาณและเป็นชนิด ความมุ่งหมายของ
พระราชบัญญัตินี้ต้องการจะควบคุมการปลอมปนและการแปลงคุณภาพ
โดยวิธีฉ้อโกงของพ่อค้าต่างๆ ซึ่งทุจริตไม่หากินโดยสุจริต ท่านพูด
ถึงข้าวฉ้อที่จะควบคุมคุณภาพของชาวนั้น เราจะต้องมีเกรดดัง คือ
แปลว่าจะต้องแบ่งเป็นชนิดข้าวชุปเปอร์ ข้าวดีเปรี๊ยะต เอฉัน เอท
อะไรเหล่านี้ ข้าวเหล่านี้มีปลายข้าวปนอยู่สักเล็กน้อย ก็
เปอร์เซ็นต์ เมื่อเราได้แจ้งออกไปเช่นนั้นแล้วเราจะต้องรักษาตัวอย่าง
ไว้ที่กรมพาณิชย์ว่า ข้าวชุปเปอร์จะต้องมีปลายข้าวปนเท่าไรเปอร์เซ็นต์

ข้าพเจ้าจะตั้งมีปลายข้าวปนเท่าไรเปอร์เซ็นต์ รักษาเป็นแบบ
 เขาได้ ที่กรมพาณิชย์แล้วในการค้าขายกับต่างประเทศ ถ้าหากว่ามีพ่อ
 ค้าปลอมปน พ่อค้าผู้หนึ่งจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย ตามพระ
 ราชบัญญัติ^๕ พระราชบัญญัติ^๕ปฏิสนธิจากท่านสมาชิกผู้หนึ่ง คือคุณ
 หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี มีความประสงค์
 ที่จะให้ควบคุมสินค้าพริกไทย แต่ว่าเผชิญมาประจวบกับโครงการ
 ของเศรษฐกิจที่จะคิดควบคุมสินค้าอื่น ๆ ตลอดจนไปด้วยเช่นครั้ง และข้าว
 และกระวาน เหตุนั้น จึงได้นวยโอกาสทำเสียพร้อมกัน เพราะฉะนั้น
 เกร็ดข้อนี้ตกอยู่กับแก้หลวงนรินทร์ประสาทรเวช

ร.ท. ทองคำ คณายโอกาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
 กล่าวว่า พระราชบัญญัติ^๕ที่รัฐบาลร่างขึ้นมาข้าพเจ้าเห็นด้วย เห็น
 ด้วยในทางที่ดีกว่าไม่ทำ ด้วยเหตุที่เราทำเช่นนั้น เราออกพระราช
 บัญญัติควบคุมในตอนต้น แต่ก่อนปลายเราเสีย นอกประเทศเราไม่
 ทำเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเตือนรัฐบาลว่า ควรจะทำการหนึ่ง
 อย่างไม่ให้ทางต่างประเทศไม่มีการย้อมแมวขายหรือทำให้ข้าวของเราเสีย
 ไปด้วย วิธีที่กล่าวถึงผู้แทนไปตั้งที่ข้าพเจ้าเคยพูดในสมัยประชุมคราว
 ก่อน^๕ เดียวรัฐบาลส่งไปคนเดียวนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่พอ
 ข้าพเจ้าจะขอพูดอีกอย่างหนึ่งว่า ประเทศสยามได้เปิดประตูค้าขายกับ
 ต่างประเทศมานานแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่... หุดทักจะอภิปรายถึงว่าควบคุมไปถึง
ต่างประเทศหรือไม่... ไม่เกี่ยวกับการรับหัตถ์การนี้... เกี่ยวกับฉาว
บริหาร

ร.ท. ทองคำ ศสัยโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่ ควบคุมโดยส่งออกไปดู

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ถูก เป็นกิจการของฝ่ายบริหาร ว่า
เขาจะส่งหรือไม่ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้วยังควบคุมไม่
พอ นั้นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะพูดในที่นี้ครั้งหนึ่ง ในที่นี้ขอให้
พิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกหรือไม่เท่านั้น ให้อยู่ในวง
แคบๆ หน่อย

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่ ตามที่รัฐบาลได้ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพแห่งสินค้า
มา นาน ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยแต่เห็นชอบด้วย ตั้งแต่สมาชิกเจ้าของ
บัญญัตินี้ได้เสนอต่อสภาฯ นานแล้ว แต่ตามหัตถ์การของพระราชบัญญัติ
นี้ เรายังไม่ได้จับต้นเคย ต้นเราก็กังไม่ได้จับ ปลายเราก็กังไม่ได้
จับ เราจับตอนกลางเท่านั้นเอง ที่จริงพระราชบัญญัตินี้ควรจะเพิ่ม
ข้อความต่อเติมลงไป แปลว่าในการที่สินค้า เช่นข้าวเป็นต้น ข้าว
ที่จะมีคุณภาพที่ดีจะต้องเกิดจากมรรคผลกฐาชนต้นเดียวกัน แล้วจึง
จะควบคุมถึงพันธุ์ข้าว คุณภาพแห่งพันธุ์ข้าวของเราตามที่รัฐบาลได้

แถลงนโยบายเมื่อวันที่เปิดสภาฯ รัฐบาลบอกว่าจะแจกพันธบัตรให้มูลค่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท เห็นแต่ว่าจะดีได้ทันอกทันใจนั้นยาก ตั้งแต่เป็นชนิดเป็น ตัวอย่างจะเอาดีแล้วไม่ได้ เพราะพันธบัตรยังไม่ได้อยู่ในความควบคุม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า ถ้าเราจะเอาพระราชบัญญัตินี้ เพิ่มในการควบคุมพันธบัตรไปด้วย จะดีของหรือไม่

พ.ท. พระสารสาสน์พิณฑน์ กล่าวว่า พระราชบัญญัตินี้กินความไปถึงตลอดหมด ไม่ว่าจะไร ไม่ว่าจะคุณภาพแห่งสินค้าอะไรที่เป็นสินค้า ก็ควบคุมอยู่ในทั้งหมด ไม่ว่าจะชาวเปิดอกชาวฝรั่งและพันธบัตรอื่น ๆ ถ้าเป็นสินค้าก็เข้าไปอยู่ด้วย เช่นเกลือ เป็นต้น

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า เพื่อที่จะให้สำเร็จประโยชน์ตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่อง ควบคุมคุณภาพของสินค้าอันเป็นหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้เรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งโฆษณาคุณภาพของสินค้าตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้นไปยังต่างประเทศให้เป็นหลักฐาน เพื่อลูกค้าของสินค้าสยามจะได้ไม่ถูกต้มนั้น เป็นทางที่จะช่วยให้นโยบายของรัฐบาลในเรื่องสำเร็จไปถึงต่างประเทศด้วยหรือไม่ รัฐบาลยังไม่ได้ออกเกี่ยวกับหลักการในเรื่องนี้เหมือนกัน

พ.ท. พระสารสาสน์พิณฑน์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าคิดว่าได้ตอบไปแล้วเมื่อก่อน แต่หากว่ายังไม่เป็นที่เข้าใจขอตอบซ้ำอีกว่า คุณภาพ

ของสินค้าจะต้องมีแน่นอน เป็นกฎกระทรวง - แล้วตัวอย่างก็จะต้อง
มีอยู่ที่กระทรวงเศรษฐกิจ แต่ส่วนที่จะให้ได้ประโยชน์ในต่างประเทศ
นั้น เรายังอยู่แล้ว คือประกาศเผยแพร่สินค้าประเทศไทย และเมื่อ
ต่างประเทศต้องการ เช่นเป็นต้นว่า ชาวตะวันตก เขาก็จะต้องรู้
จากตัวอย่างที่เขาจะได้รับ เพราะเป็นสิ่งที่ติดต่อกัน ส่วนที่จะไปควบคุม
กระทั่งถึงเมืองนอกเมืองนาจะทำไม่ได้ คือเขาเป็นประเทศเอกราช
เหมือนกัน ที่ไหนเขาจะยอมให้เราไปควบคุมจนกระทั่งถึงประเทศของเขา

บุคคลคนวิทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
หลักการแห่งพระราชบัญญัติ^{๕๕}ที่จะควบคุมคุณภาพแห่งสินค้า^{๕๖} ที่
รัฐมนตรีเจ้าหน้าทีได้แสดงว่าได้เกิดจากสมาชิกหนึ่งได้เสนอขอให้
เช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะเป็นกรณีโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับ
พริกไทย แต่ว่าในเรื่องคุณภาพแห่งสินค้าอื่น ๆ นั้นข้าพเจ้าคิดว่าเรา
ควรจะต้องใคร่ครองให้มากกว่าเราควรจะต้องจำกัดแค่นั้นหรือไม่ โดย
เฉพาะพระราชบัญญัติ^{๕๕}ที่จะส่งคุณภาพ ตามที่จะได้มีพระราช
กฤษฎีกากำหนดนั้น เป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการบริหารที่จะกำหนด
เขาเอง ซึ่งราษฎรทั้งหลายซึ่งมีส่วนได้เสีย ไม่สามารถจะทราบว่
การกำหนดเช่นนั้นจะได้ผลประโยชน์สัมประสงค์หรือไม่ ทางหนึ่ง ถึงแม้
ว่าเราจำเป็นต้องส่งคุณภาพแห่งสินค้าโดยควบคุมเช่นนั้น ก็จำเป็นจะ
ต้องมีพระราชบัญญัติ^{๕๖}ว่า ควรจะเป็นสินค้าอย่างใดบ้าง ตามคำบรรยาย

เพียงแต่อ้างว่า ข้าพ พริกไทย ครั้ง นี้เป็นแต่ตัวอย่างซึ่งยังไม่แน่ ซึ่ง
ถ้าหากว่าทางรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่หรือทางรัฐบาลได้ควบคุมสินค้าไปโดย
ไม่ได้รับความเห็นชอบจากราชฎาท้งหลายแล้ว อาจจะเปนผลหนักตก
อยู่แก่ราชฎาซึ่งมีส่วนได้เสีย เมื่อได้รับการควบคุมโดยไม่รู้เห็นเช่น
แต่ยอมเป็นการเสื่อมจากโภคทรัพย์ของประเทศ ในมาตรา ๕ มีว่า
“ห้ามมิให้บุคคลใดส่งสินค้าซึ่งได้ มีพระราชกฤษฎีการะบุไว้แล้ว ออก
จากเขตจังหวัดกำเนิดแห่งสินค้าหรือจังหวัดอันเป็นแหล่งที่อยู่ของสินค้า
นั้น หรือออกจากท่าสินค้าซึ่ง จะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง เว้นแต่
จะได้รับความตรวจตราและใบ แสดงคุณภาพจาก พนักงาน เจ้าหน้าที่”
ในเจตนาเจ้าหน้าที่ของเราที่ไม่มี เมื่อออกพระราชบัญญัติแล้ว อย่าง
ไรก็จะต้องมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าหน้าที่สำหรับสินค้า
เจตนารัฐบาลก็ยังไม่เตรียมพร้อมที่จะมีอยู่ เป็นประการหนึ่ง อีก
ประการหนึ่ง เป็นการที่จะควบคุมไม่ให้ออกจากจังหวัดหนึ่งไปจังหวัด
หนึ่งนั้น เราจะต้องทราบว่ามีภายในเขตจังหวัดนั้นๆ เขามีที่รับซื้อรับ
ขายพอควรแก่ปริมาณหรือไม่ ความจำเป็นของในจังหวัดต่างๆ นั้น
เป็นต้นว่าจังหวัดพระนครหรืออยุธยาที่มีข้าวมากที่สุด ซึ่งอย่างไรก็จะต้อง
ขายออกนอกจังหวัดของตน เขาจะต้องถูกตรวจตรา ถ้าไม่มีที่รับ
ซื้อขายพอ เขาจะเอาไปไว้ที่ไหน อนึ่งอาจจะทำให้เป็นผลร้ายแก่
ราชฎาในที่นั้นๆ ได้ เนื่องจากเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้แสดงมาข้างต้น

จึงหวังว่ารัฐบาลจะได้พิจารณาในข้อที่ข้าพเจ้าทำไว้^๕นี้ โดยรอบคอบยิ่ง
ขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรจะรีบตัดสินการนี้^๕ได้พิจารณา

พ.ท. พระสารสาส์นพดฉนซ์ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าประหลาดใจว่่า
สมมติกร^๕ได้ไปกล่าวเจ้าหน้าที่ในการที่บอกว่่ารัฐบาลไม่เตรียมพร้อมที่จะ
ทำตามพระราชบัญญัติ^๕ เมื่อพระราชบัญญัติ^๕ออก พระราชกฤษฎีกา
ก็จะต้องออกตาม กฎกระทรวงก็จะต้องออกตาม เจ้าหน้าที่ก็จะต้องมี
การที่ว่่ารัฐบาลไม่พร้อมสรรพที่จะทำตามพระราชบัญญัติ^๕นั้น ออกจะ
เป็นการเกินไป ข้อ ๒ ที่ว่่าจะให้^๕ออกพระราชบัญญัติไปทุก ๆ ชนิดของ
สินค้า^๕นั้นไม่ได้ นี่เกี่ยวข้องกับว่่าเราพร้อมสรรพที่จะควบคุมสินค้าใด
เราก็จะต้องออกอย่างนั้นเป็นพระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติ^๕นั้น
แม่บทใหญ่เท่านั้น ข้อที่ ๓ ที่ว่่าไม่มีผู้รับซื้อขาย จะเดือดร้อนแก่
เจ้าของข้าว เช่นจังหวัดอยุธยาเป็นต้นนั้น ข้าวเวถานมีผู้^๕รับซื้อขาย
ไม่ใช่ไม่มี แต่เพียง^๕การควบคุมไม่มี ถ้าหากว่่ามีการควบคุม^๕นั้น ข้าว
จะขายดีมากขึ้น กอ^๕นั้นจะเป็นประโยชน์แก่ราษฎร ไม่ใช่จะเดือดร้อน
ประโยชน์^๕ไม่ได้ พระราชบัญญัติใด ๆ ที่จะออกหรือ^๕ออกไปแล้ว^๕ก็
ไม่ใช่มีความประสงค์ที่จะให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับทุกข์
เป็นประโยชน์แก่ราษฎรทุก ๆ ระเบียบไป

ขุนสุคนธ์วิเทศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่่า
ในการที่ท่านรัฐมนตรี^๕เจ้าหน้าที่ได้แสดง ว่่าข้าพเจ้าได้ทำผิดใน ข้อ ที่ ว่่า

รัฐบาลยังไม่เตรียมพร้อมที่จะจัดทำนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าและสมาชิก
 ทั้งหลายในได้กระทำถูกต้อง ในการเตรียมพร้อมนี้รัฐบาลจะต้องมีเงิน
 อยู่ในมือว่าอันเตรียมพร้อม นี้รัฐบาลยังไม่ได้ มีอะไรทั้งนั้นแล้วจะบอก
 ว่าเตรียมพร้อม งบประมาณที่ขอคงเพิ่มเติมก็ไม่ได้ขอมา นี่เป็นข้อ
 หนึ่งที่รัฐบาลไม่ควรจะติข้าพเจ้า ในการที่อ้างถึงความมุ่งร้ายเกินไป
 ในเรื่องที่ว่ารัฐบาลหวังดีต่อราษฎรนั้น ข้าพเจ้าถือว่าทุก ๆ รัฐบาลเป็น
 เช่นนั้น แต่กระนั้นก็ตามรัฐบาลทั้งหลายในใจกันนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่า รัฐบาล
 ใดที่จะทำไปโดยไม่มีผิดพลาดนั้นไม่มีเลย ที่ต้องออกจากรัฐบาลไป
 หลายครั้งก็ด้วยความผิดพลาด ในการที่ข้าพเจ้าให้สติให้พวกเราช่วยกัน
 คิดมองแง่มุมทุก ๆ ด้านนั้น เป็นผลดีแก่ประเทศ เป็นผลดีแก่รัฐ ควร
 รัฐบาลจะพิจารณาดูเสียอีกครั้งหนึ่ง เรื่องที่ว่าสินค้าข้าวเวดอันขายคั้น
 ขอให้มองในแง่ที่ว่าขายดีเพราะยังไม่ได้ถูกจำกัด ยังไม่ได้ถูกการตรวจ
 คว้า ยังมีข้อขายได้ ราคาขึ้นข้าวอาจซื้อขายได้ทันต่อทั้งนี้ แต่ในเรื่อง
 ที่เราคาดการล่วงหน้ายังไม่เป็นผลอันแน่นอน แม้ทางรัฐบาลเองก็ยัง
 ไม่ได้แสดงสถิติว่า ถ้าหากว่าทำอย่างนี้จะได้ผลอย่างไร เพราะฉะนั้น
 เราซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรไม่ควรจะรับหลักการนี้ จนกว่ารัฐบาลจะ
 พิจารณาโดยรอบคอบ และมีคนงานพร้อมแล้วที่จะทำในเรื่องนี้

หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
 ว่าข้าพเจ้าคนหนึ่งไม่ใช่คนพูด คือในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เสนอให้รัฐบาล

ควบคุมการพริกไทย ในขณะนั้นเองห่างต่างประเทศซึ่งไม่เคยซื้อพริกไทยจนพบได้ดังเฮเยนตซ์ฮัน และเมื่อก่อนที่ข้าพเจ้าจะมานั้น ฝรั่งคนหนึ่งได้มาหาข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องพริกไทยนี้ เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าได้เสนอให้ควบคุมสินค้าพริกไทยโดยที่คนกลางได้เปลี่ยนแปลง หรือเจอปน หรือเอาหน้าพรมที่พริกไทยให้เปลี่ยนคุณภาพไปนั้น ก็เมื่อรัฐบาลเพียงแต่เริ่ม ๆ จะออกพระราชบัญญัติกักฝังผลตงที่ข้าพเจ้าได้เรียนให้ด้มาเรียกให้หลายทราบแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อออกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเงินของประชาชนสำหรับจังหวัดต่าง ๆ ที่มีพริกไทยนั้น จะดีขึ้นโดยทันที

นายมังกร ดำเนิน กล่าวว่ ในเรื่องนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง ขอแสดงให้ที่ประชุมทราบว่าในเรื่องเงินนั้น ในขั้นแรกเราคิดอยู่แล้ว จะไม่ต้องใช้เงินในงบประมาณเลย ใช้เจ้าพนักงานในท้องที่ที่มีอยู่ช่วยกันทดลองปฏิบัติงานไปก่อน ต่อเมื่อกิจการจะควบคุมมากไปแล้วเราก็จะเรียกค่าชวรมเนียมไม่ต้องเค็ดรื้อนตั้งเงินคดง เพราะฉะนั้นไม่น่าจะวิตกถึงเงินงบประมาณเลย ส่วนการควบคุมจะมีผลอย่างไรนั้น ในเรื่องพริกไทยพอว่าจะควบคุมก็มีผลแล้ว ถ้าข้าพเจ้าได้ควบคุมแล้ว เชื่อว่าจะได้ผลอย่างดียิ่งกว่า ถ้าไม่ควบคุมจะมีผลเสียหายแก่ชาวนามากนัก ชาวสยามที่ติดธุฎเจ็ปนให้คุณภาพเสียไป ครั้งสยามที่ด้มีราคาถูกเจ็ปนด้วยขี้เด็อย ทำให้เสียไปมาก จนบคน

ไม่ค่อยจะมีคนซื้อมากนัก เพราะถูกเจอปดด้วยขี้เฒอย ก็ไม่ยากจะ
ซื้อเสียแล้ว ด้วยเหตุนี้แหละจึงจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องควบคุมสินค้าอันมี
ค่าของประเทศ เพราะฉะนั้นเห็นว่าไม่ควรจะซัดซื้อของเดิมที่ส่งมาซึ่งจะรับ
ผลกการ

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้าจำต้องพูดข้อนี้คิดหนึ่งเพื่อให้ปรากฏในรายงานการประชุมว่า ที่
ข้าพเจ้าถามรัฐบาลเมื่อครั้งไม่ใช่เป็นการขอร้องให้รัฐบาลเอื้อมมือไป
ควบคุมในต่างประเทศ ข้าพเจ้ารู้ว่าการหมายประเทศใด ๆ ก็ไม่มีควบคุม
ไปถึงต่างประเทศ นอกจากเขาจะยอมให้ใช้ ข้าพเจ้าไม่ได้ขอ
ให้รัฐบาลเอื้อมมือเข้าไปควบคุมในต่างประเทศเลย ขอแต่เพียงว่าขอ
ให้หาทางส่งเสริมไม่ให้สินค้าไทยเกิดการปลอมแปลงขึ้นเท่าที่สามารที่จะ
ทำได้ ในมาตรา ๕ ข้าพเจ้าเองก็มีความข้องใจอยู่ แต่เห็นว่าควรจะเอา
ไว้พูดในคราวแปรญัตติ และข้าพเจ้าขอชักชวนท่านรัฐมนตรีเศรษฐกิจ
ด้วยว่า ขอเชิญมาชี้แจงในกรรมาธิการให้จงได้ เพราะว่าข้าพเจ้า
เห็นว่าการนี้คงจะมีการชกชกกันเป็นแน่

ขุนสกลนวิศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
ในเรื่องที่ว่าการจำกัดพริกไทยสมควรเพียงใด ซึ่งได้มีสมาชิกเจ้าของ
ญัตติได้เสนอนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าไม่ขัดข้อง แต่โดยเพราะ
เรื่องสินค้าอื่น ๆ นั้น ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีจำกัดว่าสิ่งใด

บ้าง และผู้แทนราษฎรทุกๆ จังหวัดไม่มีเวลาที่จะใคร่ครอง ไม่มีสติ
 อันแน่นอนว่าเมื่อหลาย ๆ ปีมาแล้วนั้นเป็นอย่างไร / เรายังไม่ได้สำรวจ
 โดยถ่องแท้ เพราะฉะนั้นในการที่เราจะลงมติรับหลักการไปว่า การที่
 จะจำกัดสินค้าตามอำเภอใจของรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ ในการที่จะกำหนด
 นั้น ไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ในการที่จะจำกัดคุณภาพของสินค้า
 ใดๆ เป็นส่วนได้เสียของราษฎร เพราะฉะนั้นราษฎรทุกคนจะต้องได้มี
 ส่วนรู้เห็น นี่เป็นหลักการสำคัญอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลประชาธิปไตยชนกกำลัง
 ก่ออยู่ เป็นต้นว่าในเรื่องพระราชบัญญัติที่ดิน ซึ่งเดิมจะบังคับซื้อ
 ที่ดินได้ แต่เมื่อมีระบอบประชาธิปไตยแล้ว เราก็ได้เห็นว่าจะต้องให้
 มีพระราชบัญญัติที่สภาฯ รับรอง เพราะฉะนั้นการที่จะจำกัดดินกัน
 ควรจะได้รับความรับรองของสภามติสภาผู้แทนราษฎรส่วนมากด้วย การ
 ที่สมาชิกผู้หนึ่งได้อภิปรายว่าการปลดอมแปลงสินค้าได้ มีชนในต่างประเทศ
 เป็นเหตุให้ต่างประเทศไม่ซื้อสินค้าของเรา ข้าพเจ้าคิดว่านั่นเป็นเหตุ
 หนึ่งแต่ที่สมาชิกทั้งหลายควรจะระตึกว่าการปลดอมแปลงนั้นไม่ได้ เกิดขึ้น
 ในสยาม ทำไมเราจึงจะจำกัดแต่ภายในประเทศ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้า
 ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของโรงสี ข้าพเจ้าจะรู้สึกพอใจอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะจัด
 เช่นนี้ เพราะว่าเขาจะได้รับประโยชน์ ในการที่จะกดซื้อเอาตาม
 อำเภอใจ เรายังไม่มีโรงสี เราไม่ได้รับซื้อข้าวเอง ข้าพเจ้าขอให้
 มองทุกๆ แห่ง ทั้งทางใต้และทางใต้ แต่ที่รัฐบาลนี้เพียงแต่รัฐมนตรี

เจ้าหน้าที่หนึ่งพิจารณาเห็นสมควร ไม่ได้รับความเห็นชอบของสมาชิก
ในสภาฯ นี้ อาจจะเป็นทางวิบัติมาสู่สภาฯ นี้ ข้าพเจ้าขอท่าน ขอ
ให้รัฐบาลรับเอาไปพิจารณาให้รอบคอบยิ่งกว่านี้อีก ถึงทางใดทาง
เดียว ขอให้จำไว้ เป็นเหตุสำคัญที่จะบริหารประเทศให้เจริญยิ่งขึ้น
กับระบบประชาธิปไตย

ร.ท. ทองคำ คณายโสภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า เมื่อก่อน เป็นประธานได้ สั่งห้ามไม่ให้ ข้าพเจ้าพูดถึง เรื่อง
ภายนอก ข้าพเจ้าก็จะไม่ก็จะไม่พูด เมื่อก่อนข้าพเจ้าพูดนั้น ข้าพเจ้าเห็น
ถึงภายนอกด้วย ทำไมการค้าขายเราต้องการให้สินค้าต่าง ๆ ปลอดภัย
กันยายน หรือ ของดีเราไม่ต้องการซื้อหรือ เราต้องการซื้อขายใน
ของที่ดีทั้งนั้น การออกพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพแห่งสินค้า
ข้าพเจ้ายืนยันได้ ไม่ใช่แต่เมืองเรา ยะวา อิตาดี ญี่ปุ่น เขาก็มีการควบคุม
คุณภาพการค้าแล้ว ท่านรู้หรือเปล่าว่าพวกพ่อค้าคุมกตางที่ไปซื้อข้าว
จากชาวนา เขาทำอย่างไรบ้าง เขาไปซื้อข้าวดี ข้าวไม่ดี เขาก็เอาไว้
กันเรือ ไปซื้อข้าวดีนั้น ข้าวดี เขาก็เอาไว้ข้างบนเรือ เป็นการตบตา
พ่อค้าที่โรงดี การที่เราช่วยโรงดีนั้น โรงดีคงดีใจทีเดียวไม่มีการติดขัด
อะไรเลย เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกเห็นว่าการควบคุมสินค้าให้เดิน
ไปในทางที่ดีแล้วจะเป็นผลร้ายแก่ราษฎรนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

นายเดเมียด หงตประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
กล่าวว่า ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายัง ใจอยู่มากที่สุดทีเดียว อยากจะเรียนถามรัฐมนตรี
เศรษฐกิจว่า ถ้าหากว่าจะออกพระราชบัญญัติมีความตามมาตรา
๕ แล้ว เราจะได้ผลอย่างไรบ้าง แล้วถ้าหากว่าจะไม่ออกหรือไม่ตามมาตรา
๕ แล้ว จะมีผลอะไรบ้าง ข้าพเจ้ายิ่งนึกไม่เห็นเลย

พ.ท. พระสารดำรงพันธุ ก่อว่า ในมาตรา ๕ ได้ห้ามไม่ให้
บุคคลใดส่งสินค้าซึ่งจะระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ออกนอกเมือง เขต
หรือจังหวัด อันเป็นการควบคุมตั้งแต่ต้นจนปลาย ตั้งแต่ปลูกจน
กระทั่งถึงจะออกนอกประเทศ ถ้าหากจะมีประโยชน์อะไรบ้าง ก็ได้มี
ทำนดมาชิกหลายท่านได้แสดงว่าประโยชน์นั้นย่อมจะมีขึ้นจากการควบคุม
สิ่งใดที่จะให้เป็นกีดกันตั้งแต่ย่อมจะต้องควบคุม ประการหนึ่งสิ่งใด
ที่เราจะส่งเสริมให้เจริญต้องมีการควบคุม อีกประการหนึ่งเป็นหลัก
ธรรมชาติไม่แต่หลักกฎหมาย สำหรับข้าว ถ้าหากว่าจะพิจารณาราคา
ข้าวในเวลานี้ เห็นว่าข้าวราคาตกนั้น ที่เมืองนอก การที่ราคาข้าวตกนั้น
เกิดด้วยเหตุอย่างหนึ่ง คือมีพ่อค้าปลอมปนในกาว่าผู้ซื้อต้องการข้าว
ซูเปอร์ ไปได้ข้าวสเปเชียล ดังนั้นเบนตัน โดยเมื่อส่งข้าวไปแล้วก็
แล้วก็นำไป ครั้นภายหลังผู้รับข้าวทางเมืองนอก แทนที่จะได้ข้าว
ซูเปอร์ ก็กลับไปได้ข้าวสเปเชียล เขาก็ไม่พอใจ ภายหลังเขาก็คิด
ราคา ลง มาให้ค่า พ่อค้าข้าว เมื่อได้กำไร น้อย ก็เต็มปลตาย ข้าว ลง

ไปให้มากขึ้นอีก เพื่อจะค่ากำไร เท่านั้นก็จะเห็นว่าการควบคุมนั้นมีประโยชน์มากหลาย ไม่แต่ประเทศเรา ประเทศอื่น เขาก็มีการควบคุมเหมือนกัน ซึ่งเป็นสินค้าของประเทศ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะมีความเห็นด้วยว่าในการควบคุมนี้ ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องกระทำ

ร.ต.เนตรี พุนวิวัฒน์ กล่าวว่ กฎหมายฉบับนี้เป็นแต่เพียงแม่บท เรายังมีมาตรา ๓ บังคับไว้ ด้วยว่า เมื่อไรเห็นเป็นการสมควร จึงจะได้ประกาศ พระราชกฤษฎีกา เป็น ครัง คราว การประกาศพระราชกฤษฎีกา นั้นรัฐบาลของเรา ย่อมมีเครื่องมือ อยู่พร้อมสรรพแล้ว จึงจะประกาศใช้ ทางเทคนิคทุกอย่าง คนก็ดี สติก็ดี เรื่องการเงินก็ดี เมื่อรัฐบาลได้เห็นเป็นการสมควร พร้อมด้วยสืบสวนจากประชาชนแล้ว รัฐบาลจึงจะได้ประกาศออกไป เช่นเดียวกับประกาศการศึกษาเป็นคำขาดๆ ก็ทำนองเดียวกัน เพราะเหตุว่าการกระทำนั้นจำเป็นจะต้องสืบสวนให้แน่นอนเสียก่อนจึงจะประกาศ มาตราฉบับนี้บังคับอยู่แต่ ทันทว่าข้าอไปปนที่ต่างประเทศ ทำไมจึงมาจำกัดในประเทศ อันนี้แหละเราจะแสดงความจริงของเราว่าเมื่อเราได้ควบคุมภายในของเราเรียบร้อยแล้ว ชาวที่ส่งไปต่างประเทศนั้นจะปนไปจากเมืองเราไม่ได้ จะให้เห็นใจว่าชาวนั้นต้องได้ปนภายนอก ทำให้สยามเราบริสุทธิ์ยิ่งขึ้นกว่าในเวลานี้ และจะทำให้ชาวของเราที่คิดค้นเป็นที่ ๑ ในอเมริกานั้นได้อยู่

เด่มอ ด้วยเหตุผล หาด่านข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหลักการของพระราชบัญญัติ
นี้ดีเป็นอย่างยิ่ง แต่ก่อนจะควบคุมเมื่อใดนั้น ได้กราบเรียนแต่ก่อนว่าจะได้
ทำต่อเมื่อได้หลักฐานอะไรครบถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นการสมควรที่จะรับหลักการเดียวกันนี้ด้วย

ขุนสุคนธ์วิศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
ความจริงเรื่องนข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าในเรื่องจำกัดคุณภาพนั้น ข้าพเจ้า
เห็นดีด้วย แต่ว่าในการจำกัดคุณภาพนั้นย่อมมีผลกระทบต่ออันถึง
ความเสื่อมเสียของราษฎรแต่ละประเทศชาติได้ จึงเป็นการจำเป็นที่จะ
ยอมให้พระราชบัญญัตินี้ผ่านไปโดยข้าพเจ้าไม่ได้คัดค้านนั้นไม่ได้ โดย
เพราะข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าหากว่ามีความปรารถนาจะให้สินค้าพริก
ไทยถูกจำกัดถูกควบคุมคุณภาพ ข้าพเจ้าไม่คัดค้านเลย แต่โดย
เพราะเรื่องข้าพเจ้าเข้าใจว่า คณะกรรมการที่ได้พิจารณาเรื่องนี้
ของรัฐบาลนั้น ส่วนมากจะเป็นเจ้าของโรงดี นี้แหละจะเป็นอีกทาง
หนึ่ง ที่ไม่ได้ฟังจากชาวบ้านว่าเขาจะเสียหายเพียงไหน แะไหน นี้แหละ
ข้าพเจ้าวิตกหนักหนา จึงอยากจะได้ความรอบคอบจากรัฐบาล ที่
สมาชิกผู้หนึ่งอภิปรายว่า รัฐบาลจะประกาศใช้ ในท้องที่ใดจะได้มีพระ
ราชกฤษฎีกานั้น ข้าพเจ้าคิดว่าแต่ละเข้าใจว่า บางที่จะอ่านมาตรา ๓ นี้คิด
มาตรา ๓ ไม่ได้มีความเช่นนั้น ไม่ได้บอกว่าจะออกเมื่อไร ไม่ได้เตรียม
พร้อมแล้วจึงทำ ไม่ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรซึ่งเขามีสวนได้เสีย

เป็นการผิดหลักในการ ออกกฎหมายอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านั้นพระราชบัญญัติ
 ยังได้ กำหนดในมาตรา ๘ ว่า ให้กระทรวงเศรษฐกิจมีอำนาจที่จะ
 แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ แต่เหตุใดแต่ถ้าสมาชิกหนึ่งจึงควานว่า เขาจะตั้งเจ้าหน้าที่
 ที่ทำอยู่แล้วทางวน ข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยเวลานี้
 แม้มีรับไม้ไหวอยู่แล้ว ผิดกับสมัยก่อน สมัยก่อนนั้นไม่ว่าอะไรมหาดไทย
 ทำได้ทั้งนั้น ในที่สุดก็บ่นว่างานมากต้องขอคนขอเงิน คงก็บ่นว่าไม่มี
 ขอให้ทำไปก่อนเถอะ แล้วงานก็ชุกชุกก็อยู่จนเคยจน นี่เป็นความ
 จำเป็นที่จะต้องตั้งเจ้าหน้าที่ จึงมีมาตรา ๘ ใด เช่นนี้ และในมาตรา ๘
 นั้นเองกำหนดคือว่าค่าธรรมเนียมซึ่งต้องเสียภาษเป็นออกส่วนหนึ่งด้วย ถึง
 แม้ว่าค่าธรรมเนียมจะไม่ใช้ภาษก็เป็นส่วนหนึ่งที่เขาจะต้องเสีย เพราะ
 ฉะนั้น เป็นเรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรจะได้ ไตร่ตรองโดยรอบ
 คอบ ความเห็นของข้าพเจ้าเช่นนี้ไม่ใช่เป็นความเห็นคัดค้านในการที่
 จะจำกัดหรือควบคุมคุณภาพ แต่เป็นความเห็นในทางที่ความผลของการ
 ควบคุมจะเป็นประโยชน์แก่บุคคลฝ่ายหนึ่ง และเสื่อมเสียแก่ราษฎร
 นี้จะเห็นได้ง่าย ๆ ว่า ชาวเราของเราเราไม่ได้ช่วยให้แก่ชาวนาตนเอง
 เขาช่วยให้แก่พ่อค้าคนกลาง ขายให้แก่โรงสีที่มีเงินจะซื้อ พวกเหล่านี้
 ก็ส่งออกมาโรงสี โรงสีของเราที่เป็นคนไทยเท่านั้นไม่มี ยิ่งกว่านั้น
 บางแห่งไม่มีโรงสี บางแห่งมีโรงสีของโรงเท่านั้น เขาลงทุนไว้เพื่อ
 จะหากำไร ถ้าหากว่าถูกจำกัดในเขตจังหวัดเดียวแล้ว เขาก็ไม่

อาจจะขึ้นราคาได้ จะต้องถูกบีบ ยิ่งเป็นผลกระทบกระเทือน สินค้าควร
จะเป็นประโยชน์กับเต็มประโยชน์ นั่นเป็นที่มาคิด ข้าพเจ้าจึงขอจึงฉ้อฉน
ว่ารัฐบาลควรจะได้รับหลักการไปพิจารณาโดยรอบคอบ ถ้ามีสถิติ
ที่เตรียมพร้อมทุกอย่างแล้วว่ามีผลในทางเสีย ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะ
รับหลักการ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ หยคพักกันเสียที่

พักประชุมเวลาเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่ ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เชิญอภิปรายกันต่อไป

คุณสุนทรวิจิตรศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
เรื่องข้าพเจ้าได้เรียนแต่คนเดียวว่า ทางรัฐบาลได้รับคำเสนอจากผู้แทน
จังหวัดขอให้เขามีมติเป็นแน่นอนแล้ว จึงหวังได้ ว่ารัฐบาลจะได้ออก
กฎหมายควบคุมเฉพาะสินค้าพริกไทยไปก่อน ส่วนในเรื่องที่เราควร
จะควบคุมสินค้าอื่นใดก่อนนั้น ขอให้รอในเมื่อเราได้มีมติแน่นอน เรา
ได้ตรวจตราให้รอบคอบยิ่งขึ้น จึงขอรถามทางรัฐบาลว่าจะเป็นการ
ขัดข้องในการที่จะเปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็นควบคุมคุณภาพแห่ง
สินค้าพริกไทยหรือไม่

พ. ท. พระสารสาส์นพดชนันท์ กล่าวว่ ข้าพเจ้าได้ฟังความเห็นของ
สมาชิกผู้หนึ่งเมื่อตะกนเกยวของกับหลักการ ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นด้วยว่าพระ

ราชบัญญัตินั้นอาจจะทำให้สมาชิกเข้าใจผิดไปได้บ้าง เพราะเหตุฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอให้สภาฯ นี้ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วย
จำนวนแต่ละประกอบด้วยท่านสมาชิกผู้มีความรู้ในเรื่องนี้พิจารณา กันเสีย
ก่อน ก่อนรับหลักการ เพื่อให้ได้เห็นว่ารัฐบาลมีความหวังดีเพียงไร มี
ความมุ่งหมายอย่างไร และจะปฏิบัติอย่างไร ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ จะได้
ปราศจากความข้องใจต่างๆ มิฉะนั้นแล้วก็จะมาเถียงกันจนไม่มีที่สิ้นสุด

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอถามรัฐบาลเพิ่มเติมว่า ในการ
ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณานั้นหมายความว่าให้เปิดย่นร่างใหม่หรือว่า
อะไร

พ.ท. พระสารดำสน์พดชันธ์ กล่าวว่า ถ้าแม้กรรมาธิการวิสามัญ
ที่จะตั้งขึ้นนั้นพิจารณาเห็นว่าเรื่องยังไม่ดี จะยกร่างขึ้นใหม่รัฐบาล
ก็ไม่ขัดข้อง

ร.ต. สอน วงษ์ โด ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่า
ตามที่ผู้สมาชิกหนึ่งอภิปรายมานั้น พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพ
ของสินค้าต่าง ๆ นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ามุ่งหมายดี และฝ่ายรับรอง ในที่นี้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ได้ยอมที่จะให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าก่อนที่จะรับหลักการข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมา
ธิการวิสามัญนั้นควรแล้ว เพราะเหตุว่าเท่าที่สังเกตทางรัฐบาลเสนอ
มานั้น ดูว่าถ้าเราศึกษาคุณภาพของสินค้าของเรา พริกไทยเช่นนี้ไว้ได้

แล้ว ดินค้าของเราที่จะขึ้นราคาเป็นแน่แท้ทีเดียว ตามสถิติควรจะ
 เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าสินค้าของเรา ขึ้นเป็นต้นราคาตกจริงดังที่
 สมาชิกอภิปรายมาแล้ว ซึ่งเรารู้แล้วว่าราคาข้าวของเราตกต่ำ ชาวนา
 ยากจนคนแค่นไม่มีทุนที่จะก่อร่างสร้างตัว จนหันเข้าหาเพียงอาชีพอื่น ๆ
 เมื่อสภาพการณ์ของชาวนาเป็นเช่นนั้นแล้ว เราไม่คิดออกพระราชบัญญัติ
 ควบคุมข้าวเวตานี้ ซึ่งเป็นสินค้าใหญ่ของประเทศ สินค้าที่เป็นกระดูก
 สันหลังของประเทศ สินค้านี้อาจจะตกเรื่อย ๆ ไป คืออาจจะขึ้นหรือ
 ตกจนกึ่งเพียงเล็กน้อย ไม่มีคุณภาพหรือราคาดีเหมือนแต่ก่อน แต่ก่อน
 ราคาก็ขึ้นหนึ่งทีชาวนาขายกันคิดอย่างธรรมดาแล้ว ๘๐ บาท ๘๐ บาท
 อย่างนี้เป็นต้น บัดนี้ชาวนาขายข้าวได้เกวียนละ ๑๕-๑๖ บาท ซึ่งคิด
 แล้วผนวกกับเมียที่ทำนามควาย ๒ ตัวจะทำมาได้ อย่างมาก ๑๐ ไร่ ได้ข้าว
 ประมาณ ๓ ไร่ก็เกวียนกว่า เหล่านี้เป็นต้น จะได้ข้าวประมาณ ๕-๖
 เกวียน ได้เงิน ๑๕๐-๑๖๐ บาท ซึ่งไม่ต้องเอาได้รับประทานเลย เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นแล้ว ค่าแรงของชาวนาก็เหลืออึดอัดที่จะพอกับรายจ่ายของตัวก็
 จะพอครอบครัวจะลงทุนอีกคราวหนึ่ง แต่เวตานที่ชาวนาทำนา
 ชาวนาทุกคนตั้งแต่เวลาข้าวตกค้ำนี้ไม่อยากทำนาเสียเลย เว้นแต่ถ้าไม่มี
 อาชีพอย่างอื่น คือไม่มีสติปัญญาอย่างอื่นที่จะทำได้ ตกถึงต้องก้มหน้า
 ทำไป คิดเสียว่าขายไม่ได้ เอาไว้ใช้สอยแจกกระเบื้องมกะเทียม เพราะ
 เหตุฉะนั้นรัฐบาลก็ควรจะได้ ควบคุมราคาข้าวให้ ตกลง อีกประการหนึ่ง

เมื่อเราควบคุมแถว เมื่อราคาข้าวของเราตกจนแล้ว มีคุณภาพดีขึ้นแล้ว
 ออกอย่างหนึ่งก็คือการส่งออกข้าวมาด้วย เพราะว่าข้าวของเราเคยจนไม่มีพันธุ์
 อย่างหนึ่งอย่างใด คือเห็นว่าปลูกง่ายก็เอาข้าวอย่างนั้น ๆ มีคุณภาพ
 อย่างไม่รู้ ต้องให้รู้ว่าคุณภาพอย่างไร มีวิตามินอย่างนั้น ถ้าแม่
 ว่าคุณภาพแห่งข้าวของเขาดี และข้าวของเราจะต้องมีราคาดีเป็นแน่
 เราต้องทำให้ภายในประเทศของเราปลิ้นค้าข้าวไปขายนอกประเทศ
 เราควบคุมสำหรับภายใน แต่สำหรับภายนอกนั้น คนที่รับประทาน
 ย่อมจะรู้ต้อยเอง คนซื้อข้าวเขาคงจะซื้ออย่างไร พ่อค้าอาจจะเสีย
 ซื้อได้ง่ายไปได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะตั้งกรรมวิธีการวิสามัญ
 ชนพิจารณาเรื่องนั้น ถ้าหากว่าข้าวไม่ได้ควบคุมแล้ว ข้าพเจ้าก็
 เห็นว่าข้าวอาจจะต้องเสียใจเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ
 ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการ จะควรหรือจะแปรญัตติตัดไป
 บ้างก็แล้วแต่ท่าน

นายมังกร สามีเสน กล่าวว่ ในเรื่องนี้เกี่ยวกับการได้การ
 เสียของประชาชนทั้งประเทศ ก็เมื่อรัฐบาลยอมตั้งกรรมวิธีการวิสามัญ
 ชนพิจารณาเป็นการสมควรอย่างยิ่งแล้ว ไม่ควรจะอภิปรายกันต่อ
 ไป มอบให้กรรมวิธีการไปพิจารณาก็แล้วกัน ปรับปรุงเรื่อง
 กันเสียใหม่ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของราษฎรกันอย่างเต็มที่ เพราะ
 ฉะนั้นควรเสนอชื่อกรรมวิธีการกันต่อไป

ขุนสุนทรวิจิตรศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าว
ว่า ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอถามความพร้อมใจของสมาชิกเสียก่อนว่าจะ
ตกลงตามที่เสนอหรือไม่ ถ้าหากว่าจะเปิดอภิปรายตามที่เมื่อก่อนแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายข้อความต่อไปตามเหตุผล

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ในการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ ได้เสนอให้ตั้งกรมราชการวิสามัญไปพิจารณาก่อนรับหลัก
การนั้น ข้าพเจ้ายิ่งสงสัยว่าจะถูกต้องด้วยระเบียบหรือไม่ เพราะ
เหตุว่าถ้าการตั้งกรมราชการวิสามัญนั้น เป็นกรมราชการของรัฐบาลแล้ว
ก็เป็นอันใช้ได้ แต่ถ้าเป็นกรมราชการของสภาฯ แล้วจะผิด เพราะ
เหตุว่าเรื่องนั้นสภาฯ ยังไม่ได้ตกลงที่จะรับไว้พิจารณา แล้วสภาฯ จะ
ตั้งกรมราชการวิสามัญไปพิจารณาอย่างไรได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขอ
ตั้งข้อสงสัยไว้เช่นนั้น

ว.ค. ถัด รัตนพันธ์ ว.ค. เนตร์ พูนวิวัฒน์ รับรอง

นายพัก ฤกษ์ชลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรื่องนี้ไม่น่าจะผิดหลักอะไร เพราะเหตุว่าก่อนเราจะ
รับหลักการเราก็ได้พิจารณาโดยรอบคอบแต่ เราไม่แน่ว่าเราจะพิจารณา
ได้รอบคอบในที่ประชุมนี้ เรา ก็อยากให้มีกรมราชการพิจารณา
เสียก่อน การตั้งนทประชุมนี้ตั้ง ข้าพเจ้าเห็นว่าตั้งได้ ไม่มีข้อ
บงกชอะไรเลย

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหา ข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่ควรตั้งกรรมการวิสามัญ เพราะตามข้อบังคับของเราต้อง
 รับหลักการเสียก่อนจึงจะตั้งกรรมการวิสามัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่ควรตั้งกรรมการวิสามัญ ขอคัดค้าน เพราะถ้าพระราช
 บัญญัติ^๕ ข้าพเจ้าเห็นว่าการรับหลักการที่เดียว ยังไม่ควรรับหลัก
 การเสียเลย เพราะด้วยเหตุการณ์ค้าขายของเราในประเทศเวลานี้เป็น
 อย่างไร

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าการตั้งกรรมการก่อนรับหลักการนี้ ไม่ชอบด้วย
 เปรียบเทียบการประชุม^๕ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าการ
 กระทำเช่นนั้น อาจจะเป็นการแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่แน่ใจในนโยบาย
 ของรัฐบาลในเรื่องที่เสนอมานี้ คือในญัตตินี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาล
 เสนอญัตติอะไรเข้ามา ก็จะต้องแน่ใจและยืนยันทันที ไม่จำเป็นจะต้อง
 ให้สภาฯ ช่วยไต่ถามอะไรอีกในฝ่ายบริหาร เพราะเหตุที่เราแบ่ง
 แยกอำนาจกันไว้แล้ว ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ข้าพเจ้า
 เห็นชอบเป็นอย่างยิ่งในนโยบายอันนี้และควรยืนยันในนโยบายนี้ และ
 ข้าพเจ้าเห็นไปในเรื่องนี้ นโยบายของรัฐบาลดีเพราะอย่างยิ่ง รัฐบาล
 บาดนี้ คณะรัฐมนตรีหรือคณะประชาธิปไตย^๕ ชุดแรกนั้นสมควร
 ที่จะเทศศเตพเรื่องข้าวเป็นเรื่องก่อนอย่างอื่น ไม่ใช่เรื่องอื่น ข้าพเจ้า

ขอให้รัฐบาลยืนยันนโยบายในเรื่องข้อจำกัดการควบคุมคุณภาพเรื่องข้าว
 จะเป็นผลดีในเรื่องสินค้าข้าว หมายถึงความว่าประเทศสยามอาจจะรุ่ง
 เรืองหรือฟื้นจากโศกภัยตกต่ำขึ้น ในเรื่องข้าวข้าพเจ้าขอยืนยันนโยบาย
 ในเรื่องข้าวซึ่งใคร่ขอสนับสนุนเต็มที่ในการที่จะควบคุมคุณภาพของข้าว
 ส่วนปัญหาที่สมาชิกขงใจอยู่หลายประการนั้น ข้าพเจ้าได้มาครองดู
 แล้วว่า เขาขงใจในความเดือนร้อนอันจะเกิดขึ้นจากวิธีปฏิบัติการ
 รัฐบาล ในเวลานี้ไม่ขงใจในหลักการควบคุมคุณภาพของข้าว เรา
 เขาได้พูดกันในเวลาแปรญัตติ พระราชบัญญัติ^๕ ตามที่ร่างนามอยู่ ๕
 มาตรา เราอาจจะแกเป็น ๒๐ หรือ ๓๐ มาตราก็ได้ไม่เห็นแปลก
 อะไร ข้อสำคัญขอให้เทศะเตพในเรื่องข้าวข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ารัฐบาลไม่
 เทศะเตพในเรื่องข้าวแต่^๕ ประเทศสยามนั้นเราต้องรู้ว่าอยู่ได้ด้วย
 อะไร ประเทศสยามเราอยู่ได้ ด้วยอุตสาหกรรม หรือหัตถกรรม ประเทศ
 สยามเป็นประเทศอุตสาหกรรมไม่ได้อยู่ด้วยหัตถกรรม ข้าพเจ้าขอถึงขอ
 รัฐบาลนี้ให้รีบจัดการเรื่องข้าวขึ้นมาก่อนเรื่องอื่น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอข้อมความเข้าใจหน่อย ก่อนที่ข้าพ
 เจ้าจะตัดสินใจว่าการที่จะส่งไปให้กรรมาธิการวิสามัญพิจารณานั้นผิดข้อบังคับ
 หรือไม่ ใครจะขอข้อมความเข้าใจแก่รัฐบาลเสียก่อนว่า การพิจารณานั้น
 หมายความว่าให้ส่งมาในภายในวิสามัญหรือว่าจะทอดไปใน คราวหน้า
 พ.ท. พระตำรวจดำสน์พดด้วง กล่าวว่า ขอให้ทันในวิสามัญ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อได้ฟังฉนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอแนะนำ
ว่าในการที่จะให้ที่ประชุมมนตรีกรมาธิการ วิเคราะห์ไปพิจารณาว่าพระ
ชบัญญัตินั้นเราไม่เคยทำกันมา แต่ว่ามีทางที่จะทำได้ยู่อย่างหนึ่ง
รัฐบาลรับจะไปพิจารณาใหม่ ท่านผู้ใดข้องใจในเรื่องนี้เชิญไปร่วม
พิจารณาได้ นับบัดนี้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่ ข้าพเจ้าเข้าใจว่านโยบายที่จะควบคุมสินค้าไทยนั้นสมาชิกยอม
เหตุการณ์หมดด้วยกันทั้งนั้น ทางผู้ค้านเองก็ปรารถนาจะควบคุม
เหมือนกัน แต่ว่าควบคุมเพียงใด โดยสินค้าชนิดใด ควรจะ
ระเบียบวิธีควบคุมอย่างไร เราคิดใจกันอยู่มาตรา ๕ ที่ว่าควบคุม
ภายในจังหวัดด้วย ข้าพเจ้าก็ไม่ชอบ ข้าพเจ้าไม่ยอกที่จะมี
เรควบคุมในจังหวัด แต่ว่าในเรื่องการที่เราจะให้มีการควบคุมสินค้า
ยนั้นเรารับกันทั่วไป เพราะฉนั้นเป็นเหตุการณ์ใหญ่ที่เราจะรับได้
บรรณา ส่วนที่จะแก้ไขการเพียงใดนั้นเอาไว้ในการแปรญัตติ ข้าพเจ้า
แนะนำอย่างนั้นและข้าพเจ้าหวังว่าตรงกับความเห็นของพวกเราทั้งหลายแล้ว
ปรารถนาอย่างยิ่งในการควบคุม แต่ควบคุมอย่างไรนั้นเอาไว้พูดใน
ญัตติ

ขุนสุคนธ์วิศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
เพเจ้าขอถามที่ประชุมก็ยังไม่รับรองโดยเป็นที่แน่ใจว่า จมเป็นอย่างไร

เพราะฉะนั้นในชั้นก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไปนั้น จึงขอยก
ถามรัฐบาลอีกว่า รัฐบาลได้ตกลงปลงใจที่จะรับเรื่องนั้นไปพิจารณา
ก่อนที่จะได้วินิจฉัยกัน โดยรอบคอบในสภาฯ นี้หรือไม่ ถ้าหากว่ายัง
ยั้งข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไป

พ.ท. พระสารสาส์นพดฉัตร กล่าวว่า ความวินิจฉัยเกิดขึ้น
อยู่ที่สภาฯ

ขุนสุนทรวิทศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้าพเจ้าอ่านกฎหมายนั้นออก จริงอยู่ เขียนว่าพระ
บัญญัติควบคุมคุณภาพแห่งสินค้า แต่ว่าถ้าหากว่าสมาชิกผู้ค้านเมื่อ
ทุกมาตราแล้ว ออกกฎหมายไปเฉย ๆ นั้น รัฐบาลจะทำให้เรา
หน้ามือเป็นหลังมือได้ เพราะฉะนั้นหลักการอันสำคัญคือว่าจะควบคุม
ในข้อใด ก็เมื่อใน มาตรา ๕ นี้มีชัดอยู่แล้วว่า เราจะควบคุม ภา
ประเทศ คือจากจังหวัดหนึ่งถึงอีกจังหวัดหนึ่ง ก็ในเดี๋ยวจะเป็น
สมควร เมื่อรัฐบาลเองได้แถลงว่า การเปลี่ยนแปลงคุณภาพ
นั้นให้เป็นอยู่ในความนิยมของตลาด ตลาดในเมืองไทยเรามีอยู่ที่
บ้าง ข้าพเจ้าอยากจะให้สมาชิกทุกคนทราบ ว่า โดยเฉพาะที่
ข้าวได้ ไปอยู่ในตลาดนานาชาติ เราไม่มีตลาดข้าวเพียงพอ เรา
ไม่มีเรือสินค้าที่จะส่งข้าวออกไปจำหน่ายนอกประเทศเอง เราจึงถูก
ประทุพผายทาง ไม่ใช่ราคาข้าวในบัดนั้นขึ้นต่ำลงเพราะว่าชาวน

ถูกควบคุมจำกัดอย่างเดี่ยว เหตุผลอันสำคัญนี้รัฐบาลน่าจะไ้ระดึก
 โดยรอบคอบ นอกจากที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายมาแล้วก็น่าจะคิดว่าถ้าหาก
 ว่าเป็นเช่นนั้นจริงในกาลก่อน ๆ ซึ่งข้าวราคาถึงเกวียนละ ๑๖๐-๒๐๐ บาท
 นี้ รัฐบาลได้ควบคุมคุณภาพสินค้าของค้าหรือเปล่า ทำไมท่านไม่ย้อนดู
 ประวัติแห่งสินค้าว่าเป็นอย่างไร พุกกันโดยหลักสูตรวิชาของเศรษฐกิจ
 นี้เราน่าคิดว่าเราปริมาณมาก เป็นอันสำคัญด้วย ปริมาณมากนี้
 เองเราขายง่าย ประเทศต่าง ๆ ก็ทำข้าวด้วยกัน เขาจะขายให้แก่
 ใครหมด หมู่บ้านหนึ่งทำข้าวทั้งหมดแต่ทุกจังหวัด แล้วก็ขาย
 ไม่ได้ หรือเป็นอันว่าเราก็ก้าวแล้ว ข้าวในประเทศสยามจะเต็มไป
 หมด ใครจะบอกแน่ยิ่งกว่านี้ ท่านสมาชิกทั้งหลายควรจะไ้ระดึก
 ถึงหลักสูตรวิชา อย่าไ้ระดึกถึงหลักสูตรสถิติวิธีของตนเอง ไม่มี
 หลักสูตรวิชา นี้เป็นหลักสูตรสำคัญ ข้าพเจ้าได้เตือนรัฐบาลในฐานะที่หลักสูตร
 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองกระเทือนถึงประชาชนโดยในมาตรา ๓ ข้าพเจ้า
 คิดว่าทุก ๆ คนก็ต้องยอมรับว่าภารกิจที่จะต้องออกกฎหมายอย่างไรนั้นจะต้อง
 ออกพระราชบัญญัติ ไม่ใช่ออกพระราชกฤษฎีกา ก็เหตุใดเดาเราจะ
 ยอมให้เขาควบคุมคุณภาพสินค้าทั้งปวง ระบุชื่อสินค้าเขาตามชอบใจ
 อย่างไรนั้นเดา ไม่ต้องมาถามราษฎรเลย ท่านผู้เป็นผู้แทนราษฎร
 เสด็จหลายที ๑๒ ด้านจะต้องระดึกถึงหน้าที่ของท่านอยู่ อย่าระดึกเฉพาะ
 ตัวของตัวเอง ถ้าท่านยังไม่มีความชำนาญเป็นพิเศษเฉพาะตัว

ขอให้ฟังเสียงเพื่อนท่าน ฟังผู้มีความรู้ ความชำนาญในทางนี้ ซึ่ง
 เขาสามารถที่จะให้เหตุผลได้ว่า อย่ามาเถียงกันในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เร
 จะต้องรู้กันว่ารัฐบาลจะควบคุมถึงไหน แค่ไหน ข้าพเจ้าจึงขอจึงขอ
 ต่อรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเมื่อรัฐบาลได้รู้ดีแล้วจะต้องตั้งกรมการ
 วิสามัญให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น ทำนองร่างพระราชบัญญัติ
 ใหม่แต่ก็เป็นอันแสดงอยู่ข้อหนึ่งแล้วว่า รัฐบาลต้องการจะให้กฎหมาย
 นี้สำเร็จ จึงขอเสนอให้รัฐบาลได้ใคร่ครวญและรับเอาหลักการแห่ง
 พระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาเสียก่อน

นายกรัฐมนตรี้ กล่าวว่า ตามที่ ส.มาชิกได้อภิปราย มา
 ข้าพเจ้าก็รู้ ในดวงใจของท่าน ส.มาชิกมีความมุ่งหมายอย่างไร เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากที่จะต่อต้านไปในทางที่ไม่สมควร เพราะข้าพเจ้า
 รู้ว่าหลักการในทางคอนสติติวชันจะต้องเป็นไปตามระเบียบตามดำดี
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่ ส.มาชิกกล่าวนั้นก็ไม่มีมูลอยู่ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ประธานประนอมกันเป็นอย่างดี และข้าพเจ้าก็รัก
 เคารพของรัฐบาลไว้ด้วย ที่จริงใจข้าพเจ้าไม่ใช่ไม่แน่นอนที่
 คำนึงลงไป ใจแน่นอน แต่ที่ว่าเพื่อรักษาความอะดุ่มอดด้วยซึ่งก็
 และกันซึ่งได้ประจักษ์ ใจท่านอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะให้
 ท่านประธานตั้ง กรมการไปพิจารณาในเรื่องนี้ตั้งได้เคยตั้งแล้ว ก็
 พระราชบัญญัติครุฑย่นครเป็นต้น เพราะฉะนั้นในทางนี้ข้าพเจ้าเห็น

เป็นทางที่ระดมอดด้วยกันตั้งแต่วัน ในสภาฯ นี้ก็ไม่เสียอำนาจ ทาง
รัฐบาลก็ได้รับอำนาจในทางบริหารพอสมควร เพราะฉะนั้นเรื่อง
ข้าพเจ้าเห็นว่าเหมาะที่จะตั้งกรรมาธิการพิจารณา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คือในเรื่องรถยนต์นั้นมีพฤติการณ์
ผิดกันกับอันนี้เล็กน้อย คือที่ว่ามีผู้ขอให้เพิ่มหลักการแปลว่าหลักการ
เท่าที่รัฐบาลเสนอมานั้นน้อยไป ขอให้ไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมเป็น
กว้างขวางอีกได้ คณะรูปกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงมา รถยนต์
นี้รับหลักการแล้ว แต่ว่าขอให้ขยายหลักการได้ อันนี้ยังไม่ได้รับ
หลักการ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเอาตามรูปนั้น ต้องรับหลักการว่าจะ
ควบคุม แต่ว่าจะควบคุมเพียงไรนั้นมอบให้กรรมาธิการไปพิจารณา
อย่างนี้ไม่ขัดข้อง

ขุนศึกนริศศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า
ความจริงในการที่ท่านผู้เป็นประธานได้อภิปรายมาในทางปรารถนาประนอม
นั้นเป็นการสมควร แต่ข้าพเจ้าคิดว่าโดยเพราะผู้แทนที่เป็นจังหวัดที่
ท่านำมานั้น เขายังไม่เห็นความสำคัญในการจะควบคุมภายใน เป็น
ข้อที่หนักอกหนักใจอยู่มาก รัฐบาลถ้าหากว่าไม่กล้ายืนยันรับผิดชอบ
โดยเพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าไม่อยากจะค้านในที่นี้

ด. เตียม ศิวพิลีส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีในสภาฯ ของเรามีผู้ทรู ในทางเศรษฐกิจ ข้าพเจ้า

พลอยได้รับ ความรู้ ไปด้วย ข้าพเจ้าใครที่ จะสนับสนุน และ ขอใน
เกียรติยศของสมาชิกทุก ๆ ท่าน ขอให้มีหลักการอันดี และเราจะได้
ประมุขที่ดีทุกแห่งทุกมุมทีเดียว

ร.ท. ทองคำ คด้ายโอภาส ผู้แทนราษฎร จังหวัด ปราจีนบุรี
กล่าว ว่า ข้าพเจ้าอยากสมัครที่จะให้รับหลักการแล้วส่งให้กรรมการ
วิสามัญ แล้วเมื่อสมาชิกของใจคิดว่า จะทำไม่ได้ ข้าพเจ้าอยากจะ
ขออ้างเล็กน้อยว่าประเทศอื่นทำไม่ได้ อย่าง อีตาลี เขาทำได้ เขา
เขาทำได้ กระทั่งก่อนที่จะออกจากพระนคร นี่เป็นแพ้ที่ไรต์ หรืออะไร
เมื่อเรารับหลักการแล้วเราประมุขที่ดีของ กับต่างประเทศ เราไม่ทำ
เฉพาะต่างประเทศเท่านั้น เราต้องรู้ว่าต่าง ประเทศของตนเขาว่าชาว
สยามเป็นที่ ๑ ของโลก ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านทราบ มีดีเคอร์
ฮาร์มส์ตรอง กงสุลสยาม เมื่อ ๒๔๗๕ เขามาเห็นชาวในสยามเขา
ตก เขาบอกว่าทำไมชาวสยามในต่างประเทศทำไมจึงหึก นี่จะ
เห็นได้ว่าคุณภาพของเราในต่างประเทศเป็นอย่างไบบ้าง เพราะฉะนั้น
เมื่อเราเอาชาวออกนอกประเทศแล้วเราประกาศโฆษณาอย่างที่เราต้องการ
ว่าจะประกาศโฆษณาทั่วโลก จะปรากฏเป็นอย่างไร ชาวของเราจะดี
ขึ้นอีก ขอบอกว่าตามขนาดเราไม่คอยค้อมก็ได้ แต่โรงตั้งเท่านั้นเรื่อง
ข้าพเจ้าได้เคยสั่งให้คณะรัฐมนตรีตั้งแต่บัดนี้แล้ว มีผู้หนึ่งท่านข้าพเจ้า
ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจมากทีเดียว

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าควรจะรับหลักการก่อน จึงจะส่งให้กรมการ
 วิชาสามัญ แล้วจะถึงสมัยสามัญหรืออะไรก็ตามแต่ แต่ก่อนที่จะลงมติ
 มีท่านสมาชิกมีความสงสัย และในฐานะที่ข้าพเจ้าศึกษาในเรื่องข้าวมา
 หลายปี ตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าขอทราบ
 เรียบว่ากาที่เราจะควบคุมสินค้านั้นจะเป็นสินค้าข้าวหรืออะไรก็ตาม ความ
 มุ่งหมายอันใหญ่ยิ่ง เราจะควบคุมตอนท่าเรือ แต่ทว่าในเรื่องข้าวมี
 ความปรากฏว่าพ่อค้าโรงสีได้ยืนยัน ข้าพเจ้าได้เคยเห็นด้วยตาเอง
 ข้าพเจ้าไปดูตามโรงสีข้าว เขายืนยันว่าจะไม่ให้เขาปนข้าวอย่างไรได้
 ในเมื่อคนกลาง คือผู้ซื้อจากชาวนาปนข้าวมาหมด เขาข้าวเอกสดรา
 ปนกับเอ. ซี., เอ. อี., ปนกัน ก็เห็นใจเขาว่าเป็นการที่เหลื่อวิสัยที่พ่อค้า
 โรงสีจะบ้องกันการปนข้าวนี้ เพราะเหตุว่าเขาได้ถูกปนจากท้องนาในขณะ
 ที่คนกลางไปซื้อ เพราะฉะนั้นการควบคุมข้าวถ้าจะให้สำเร็จประโยชน์
 แล้วจะต้องทำตั้งแต่ต้นมาทีเดียว ส่วนปัญหาที่ว่าอะไรจะทำให้ผลร้าย
 ชาวนานั้น เราจะแปรญัตติสักก็มาตรวจได้ และขอให้ลงมติทีเดียว
 ว่าจะรับหลักการหรือไม่

มีผู้รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ มีผู้เสนอขอให้ลงมติและมีผู้รับรอง
 แล้ว ถ้าท่านจะค้านก็ค้านมาในข้อที่ว่าอย่าเพิ่งลงมติ

ขุนสุนทรวิจิตรศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอเสนอในข้อที่ว่าอย่าเพิ่งลงมติ

นายเดมียัด หงส์ประภาส วัชรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าจะได้ให้โหวตเสียก่อน

พระพิณิจรนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่
ข้าพเจ้านั่งฟังอยู่นานแล้ว ไม่ใคร่จะพูด เพราะข้าพเจ้าพูดคล้ายกับใหญ่
แต่ว่าข้าพเจ้า.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ จะพูดถึงเรื่องว่าอย่าเพิ่งลงมติหรือควร
ลงมติ จะเป็นปัญหาไปไม่ได้ ฟังในแง่ที่เสียก่อน ถ้าหากเห็นว่า
ยังไม่ลงมติ ข้าพเจ้าก็ยอมให้ยิ่งได้

พระพิณิจรนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ พูดว่
ให้ลงมติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เวลานี้มีสมาชิกเสนอขอให้ลงมติ มีผู้
รับรองถูกต้องแล้ว เมื่อก็มีผู้เสนอว่าอย่าเพิ่งลงมติ และมีผู้รับรอง
แล้ว เพราะฉะนั้นจะให้โหวตกันเสียก่อนว่าเราจะลงมติหรือไม่

พระพิณิจรนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ คือว่
จะสนับสนุนให้ลงมติ เพราะว่าเกี่ยวแก่ข้าว ก็อยากจะเอาความรู้ขึ้น
นั้นมา แต่ว่ท่านประธานเห็นว่าไม่สมควรก็แล้วแต่

นายเดมียค หงส์ประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดอยุธยา กล่าวว่า
ก่อนที่จะลงมติข้าพเจ้าขอพูดอะไรสักนิดหน่อยได้หรือไม่ ซึ่งไม่เกี่ยวแก่
การลงมติ ก็จะต้องกราบอธิบาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ได้ ไม่อย่างนั้นไม่รู้จักจบ

ร. ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า
ข้าพเจ้าจะเสนอให้ลงมติ แต่ว่ามีคนเป็น ๒ ตอน คือตอนที่ ๓ เมื่อ
คณะกรรมการเสนอว่าจะให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณา ที่นอกตอน
หนึ่งเราเป็นปัญหากันว่าจะให้ลงมติหรือไม่

ประธานสภาฯ กล่าวว่า นั่นเป็นอีกปัญหาหนึ่งต่างหาก เมื่อที่
ประชุมตกลงว่าให้ลงมติได้ จึงจะตั้งกรรมาธิการ ปัญหาว่าจะลงมติ
อย่างไรนั้นตอนหนึ่งต่างหาก และในส่วนที่จะลงมติอย่างไรนั้นยอมอภิปราย
ได้ ท่านผู้ใดเห็นว่ายังไม่ควรลงมติ โปรดยกมือขึ้น

ขุนสุคนธ์วิฑูรย์ศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า
มติญัตติข้าพเจ้าขอเสนอว่าอย่าเพิ่งลงมติ ไม่ใช่ความเห็นว่าในแง่ไม่ควร
ลงมติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าอย่าเพิ่งลงมติ หรือ
เห็นว่าลงมติก็น่าได้ ขอให้ลงมติ

มีสมาชิกยกมือรับรองทางให้ลงมติเป็นส่วนใหญ่ เป็นอันที่ประชุม
ตกลงว่าให้ลงมติได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าลงมติกันได้ ทนจะลงมติกัน
ประการใดนั้น เจริญ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระงับหลักการ เพราะจำญหมายมือนิดเดียว
ว่าเราจะควบคุมหรือไม่ควบคุมเท่านั้น ทนตามเดียงมากเราพร้อมอยู่แล้ว
ที่จะควบคุม แล้วไปแปรญัตติเอาที่หลังว่าจะควบคุมเพียงไร ข้าพเจ้ามี
ความเสียใจที่มีเสียงขัดกับสมาชิกที่มีเสียงแข็งของเรา แต่ข้าพเจ้าเข้าใจ
ใจว่าภายหลังเราอาจเดินทางเดียวกันได้ ใน ความรู้ ข้าพเจ้าเองก็มี
ความรู้อย่างธรรมดา เพราะว่าสภาฯ ในประเทศเราเพิ่งเปิดเมื่อเร็ว ๆ
นี้ งานของสภาฯ ในเรื่องนี้ ก็มีอยู่ว่าจะควบคุมหรือไม่หรือจะควบคุม
เพียงไร นั้นแหละงานของสภาฯ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

หลวงวชิรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ข้าพเจ้า
เข้าใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่รัฐบาลก็ต้องการในการประชุม
วิสามัญให้ทัน แต่เวลาที่รัฐบาลเสนอขึ้นให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ก่อน
แต่ที่จะลงมติระงับหลักการนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องนี้ สภาฯ นั้นมีเรื่อง
อยู่ที่สภาฯ ซึ่งค้างอยู่ที่กรรมาธิการ ไม่ต่ำกว่า ๑๕ เรื่อง รวมทั้ง
เรื่องนิตยภัตเหมือนจะกว่า ๑๕ เรื่องแล้ว เพราะฉะนั้นน่าจะเด็ดขาดที่
เด็ดอยู่อีก ๔ วันจะไม่พอ ข้าพเจ้าจึงใคร่เสนอให้สภาฯ หยุดเวลา
ไปอีก ๗ วัน แต่ที่รัฐบาลบอกว่าไม่มีเงิน ข้าพเจ้าก็หวังว่าสมาชิกก็
คงพดเงิน ๗ วันนั้น ไม่รับเสียก็ได้

น.ต. หอดวงษ์รังนาอาสวัตต์ ร.น. กล่าวว่ามีปัญหาที่จะขยาย
เวลาประชุม ได้เป็นอันสุดสิ้นลงเสียแล้ว เพราะว่าได้ถวายพระราช
กฤษฎีกาไปทรงเซ็นตั้งแต่เมื่อเช้านี้

พระพิริยชนากว ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ามี
ขอขอบพระคุณที่อนุญาตให้พูด เพราะว่าเป็นผู้ที่แตกต่างจากคนอื่น คือจะพูด
ก็ไม่ได้พูด ที่จริงคนอื่น ๆ ก็พูดไปแนวเดียวกับข้าพเจ้า คือปัญหาที่
ข้องใจของสมาชิกโดยมากรวมทวงตัวข้าพเจ้าด้วย อยู่ที่มาตรา ๕ ว่า
การที่จะควบคุมนั้น ไปควบคุมถึงที่เกิดของข้าวจึง สันนิษฐานว่าข้าวจึงอยู่ที่
เชียงใหม่ หรือต้นป่าทอง เราก็ตั้งคนไปกำกับที่เชียงใหม่หรือต้นป่าทองนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการทำความเดือดร้อนให้แก่ชาวนามาก ซึ่งพวกเราจะ
ยอมไม่ได้เป็นอันขาด ข้าพเจ้าได้ถามรัฐมนตรีเศรษฐกิจเมื่อครั้งว่า ถ้า
เราจะมาควบคุมแต่เฉพาะเวลาที่ส่งออกไปต่างประเทศ ข้าพเจ้าคิดว่า
เราทำได้ดี และจะไม่ต้องเสียเงินมากมาย ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าสมาชิกทำได้
ข้าพเจ้าเคยอยู่ศูนย์กลางมา ๓๐ กว่าปี ข้าวจึงทุก ๆ กระสอบเราต้องตรวจอยู่
แล้ว เราก็ตรวจดูข้าวจึง เออจัน หรือโบรเคนไรซ์ ถ้าศูนย์กลางจะต้อง
ตรวจตรา ข้าพเจ้าคิดว่าเราคงจะปฏิบัติการไปได้เป็นแน่ จะไม่ต้องเรียก
ค่าธรรมเนียมหรืออะไรที่เขียนแต่ให้พวกถั่วด้วย เราก็บอกว่าจะช่วย
ชาวนาของเรา ศูนย์กลางก็ไม่เหมือนแต่ก่อนซึ่งเดิมน่าจะไม่เรียกบว้ย เรา
มีนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นประมุขของเราอยู่แล้ว เราจะทำอะไรเราก็ร่วมมือกัน

ไป เช่นอย่างสุดถากรบอกว่าเราจะทำอะไรอย่างนั้นอย่างนี้ เราก็ช่วยกัน
ดูเหมือนว่ารัฐบาลบอกว่าจะควบคุม คือควบคุมเฉพาะของซึ่งออกไป
จากท่าเรือ ข้าพเจ้าเชื่อแท้ทีเดียวว่าถ้าสมาชิกเหล่านี้จะไม่มีใครคัดค้านเลย
เพราะจะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราเป็นอันมาก

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวถึง เมื่อ
ที่เราได้ลงมติกันแล้วว่า เราจะได้ลงมติต่อไป เพราะฉะนั้นในทันทีไม่ต้อง
อภิปรายอีก ขอให้ลงมติตามที่เราได้ลงมติมาแล้ว

นายมงคล รัตนวิจิตร วิจารณ์

ประชาชนสภา ฯ กล่าวถึง ในเรื่องการลงมตินั้น มีสมาชิก
ผู้หนึ่งเสนอว่าเราควรจะมีหลักการ แต่ว่าควรจะควบคุม อย่างไรนั้น
เขาได้ในการแปรญัตติ

นายกรัฐมนตรี กล่าวถึง การรับหลักการนั้น อย่างที่ท่าน
สมาชิกผู้หนึ่งได้พูด คือนายมงคล รัตนวิจิตร ถ้าเข้าใจอย่างนั้นก็รับ
หลักการได้

ประชาชนสภา ฯ กล่าวถึง ข้าพเจ้าขอขอมความเข้าใจอีกทีหนึ่ง
ว่าเรารับหลักการเพื่อการควบคุมเท่านั้น แต่การจะควบคุมเพียง ไດนั้น
เรามีอำนาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขในการแปรญัตติได้ ถ้าท่านผู้ใดเห็น
ด้วยตามที่ข้าพเจ้าตั้งข้อปัญหาอย่างนี้ ข้าพเจ้าจะได้ตั้งปัญหาให้ลงมติ
ต่อไป

พระสุธรรมวิจิตร กถาว่า ข้อสำคัญในเรื่องนี้แต่จะรับ
หลักการเท่านั้น เมื่อเจ้าคุณนายก็ได้บอกว่าจะให้รับหลักการอย่างนั้น
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้รับหลักการข้อพระราชบัญญัติเท่านั้น รับหลักการ
แล้วตั้งกรรมการแก้ไขตลอดหมดทุกมาตรา จะเพิ่มเติมอะไรก็ได้
ใครเห็นด้วยขอให้รับรอง

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร รับรอง

ประธานสภาฯ กถาว่า ถ้าจะให้ข้าพเจ้าอธิบาย ข้าพเจ้า
อธิบายได้ตั้งแต่คำนำมาทีเดียว เราเปลี่ยนแปลงได้หมด ใครคัดค้าน
โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ กถาว่า เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น
ถ้าสมาชิกมือพร้อมเพียงกัน เป็นอันว่าประชุมรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติแล้ว

ประธานสภาฯ กถาว่า ที่นับปัญหาว่าจะส่งให้กรรมการชุดไหน

ค. เทียม ศรัทธา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กถาว่า
กรรมการวิสามัญ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะส่งให้
กรรมการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าส่งให้กรรมการวิสามัญพิจารณา

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ จำนวนเท่าไร

หุดวงวณิศปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงคร กล่าวว่ ขอ
เด้นอ ๗ คน

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
รับรอง

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ ขอ
เด้นอขุดุคนธ์ ฯ ขุนประเจต ฯ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เดี่ยวก่อน พูดกันในเรื่องจำนวนก่อน
๗ คน มีผู้คัดค้านหรือไม่

พระสุธรรมวิจิตร กล่าวว่ กฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญ
มาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความเห็นว่า อย่าเพิ่งตั้งกรรมการ
ในฉุ เพราะเหตุว่เวลาประชุมวิสามัญไม่ทันแน่ ๆ เราคงจะต้องเถียง
กันมากมาย เพราะฉะนั้นควรจะให้สมาชิกทั้งหลายนั้นเสียก่อน ให้มี
เวลานักมากมาย ไปใคร่ตรองเสีย และจะเด้นอชื่อใครมาก็ได้ เพราะเกี่ยว
ด้วยวิชาการทางค้าขาย ผู้ใดเห็นด้วยขอใหรับรอง

ร.ต. ถิต รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กับ นายทองม้วน
ตถากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม รับรอง

หตวงวณิตปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าจะร้องต่อไป เราเดือนไปเสียดีกว่า คือถ้าไม่ทำใน
วณิต เราเดือนไปเสียดีกว่า เพราะมีเวลาอีก ๕ วันเท่านั้น ถ้าไม่ทำ
วันนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องเดือนไปในสมัยสามัญ เพราะฉะนั้น
เราเดือนไปเสียเลย ไม่ต้องกังวล

หตวงวณิตปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่
เรื่องความเดือดร้อนอยู่แก่จังหวัดข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นการที่จะ
ร้องไปสมัยสามัญนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นควรจะประชุม
พิจารณาเสียให้เสร็จในสมัยนี้ เพราะเป็นเรื่องเดือดร้อนอย่างที่สุด

ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอมานี้ คือร่างพระ
ราชบัญญัติที่เราจะทำ เราทำหลักใหญ่ๆ แล้วต่อไปรายละเอียดเรา
มอบให้กฏกระทรวงเขาก็แล้วกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้น่ากับเป็นหม
ของผู้แทนราษฎร เราไม่รับแล้วเราจะทำอะไร

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ บัญชีนี้มีอยู่แต่เพียงว่าเราจะตั้งกรมราชการเพียงอัน หรือจะ
ร้องไปเท่านั้น ไม่ควรจะอภิปรายกัน ขอให้ลงมติในเรื่องนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าเราควรจะต้องตั้งกรรมการวิสามัญกันตั้งแต่วันนี้

หตวงวนิติบร้ชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า ขอให้เขาญัตติหลังขึ้นมาก่อน ญัตติหลังของพระสุธรรมวิจิตรญ่่า ไม่ควรจะต้องตั้งกรรมการในวันนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เขียนคำเสนอญัตติมา

หตวงวนิติบร้ชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า อย่าเพิ่งตั้งกรรมการในวันนี้ ไม่ต้องเขียน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะต้องตั้งกรรมการในวันนี้ หรือท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องตั้งกรรมการเสียในวันนี้ ไปรยมือขึ้น

สมาชิกส่วนมากเห็นว่าควรตั้งเสียในวันนี้ เป็นอันว่าข้อค้านนี้ตกไป

หตวงวนิติบร้ชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า ข้ापเจ้าเสนอ ๒ คน มีผู้รับรองแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เสนอข้ามา

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่่า ข้าเสนอขุนสุคนธาฯ ขุนประเจตฯ

น.ต. หาดวงช้างวงนาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวหาว่า ขอเสนอหม่อม
เจ้าจรรยา กับพระสวรสวรสันพตขันข

ด. เทียม ศรีพิธิษฐ กล่าวหาว่า ขอเสนอหาดวงนรินทร์ฯ

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า จะอ่านให้ฟัง มีหาดวงนรินทร์ฯ ขุน
คนชฯ ขุนประเจตฯ หม่อมเจ้าจรรยา รัฐมนตรีเศรษฐกิจการ
คนแล้ว

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวหา
ขอเสนอพระพิณจนากร

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าว
ขอเสนอ นายมังกร สามเสน

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ท่าน^{*}พ่อหรือยัง หาดวงนรินทร์ฯ
นประเจตฯ ขุนตุงคนชฯ หม่อมเจ้าจรรยา รัฐมนตรีเศรษฐกิจการ
ายมังกรฯ พระพิณจ

นายเช วังนัตถษณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวหา
องรายชื่อน ^{*}ข้าพเจ้าเองไม่คัดค้าน ^{*}แต่ถ้าสำหรับที่จะเป็นกรรมมา
การ ^{*}ข้าพเจ้าขอเสนอนายเดมยัคฯ เพราะเป็นชาวนาจังหวัดอยุธยา
หนึ่ง ^{*}ถ้าไม่มีใครรับรองก็ขอให้ตกไป

ขุนตุงคนชวิกศึกษากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวหา
การที่^{*}มีผู้เสนอขอให้ข้าพเจ้า^{*}เป็นกรรมมาธิการนั้น ^{*}ขอได้รับไว้ด้วยความ

๑๕๓๔

ขอขอบคุณ แต่โดยฉะเพาะข้าพเจ้ามีความรู้ไม่เป็นผลดีแก่ที่ประชุม
จึงขอถอนตัว ในฐานะที่ไม่สามารถ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ขุนสุคนธาฯ ขอถอนตัว คงเหลือ
รวมทั้งนายเดมยิตฯ ด้วย

นายหอมจันทร์ วัฒนวิจารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา
กล่าวว่่า ขอเสนอ ร.ท. ทองคำ คล้ายโอภาส แทน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็น ๘ คน

ขุนประเจต ตรีคุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าว
ว่่า ข้าพเจ้าไม่สมควรที่จะเป็นกรรมาธิการคณะนี้ เพราะเหตุว่่าควา
รู้ในเชิงการก้าไม่สู้จะมี ขอถอนตัว

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ขุนประเจตฯ ขอถอน คงเหลือ
๗ ถ้าไม่มีผู้ใดเพิ่มเติมอะไรอีก จะได้ถือว่่า ๗ นายนี้ ได้เป็นกรรมา
ธิการพิจารณาเรื่องนั้นแล้ว ที่นการส่งแปรญัตติ ขอพ้ังความเห็นในเรื่
การแปรญัตติ

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุษัณห์ กล่าวว่่า
เสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ขุนสมมาตร หิตะคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าสงสัยว่่า ความเข้าใจในสภาฯ นี้ เราต้องไปยกกว้างกันมาใช่
ถ้าไม่ยกกว้างมาใหม่แล้ว จะมาแปรญัตติต้งหน้าไว้แล้ว จะขัดข้อง
กันมาก

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลจะว่าอย่างไรในเรื่องที่สมาชิก
เสนอมา คือว่า การแปรรูปคดี แปรรูปได้ทุกสิ่งทุกอย่าง กับยกกว้าง
ใหม่จะกินความกันได้หรือไม่

พ.ท. พระสารสาส์นพตพันธ์ กล่าวว่า การแปรรูปคดีต้องเข้า
อยู่ในความควบคุมของข้อบังคับ ขอให้แปรตามข้อบังคับ

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้นแคบไปเสียแล้ว ดังที่
ข้าพเจ้าได้อธิบาย แก่มาตั้งแต่หัวจนท้ายนั้นผิดไป ไม่ตรงกันแน่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ตกลงไปแล้วว่า เท่าที่
เข้าใจกัน อย่างนายมณฑลฯ ว่า

นายมณฑล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ไหน ๆ จะเอาความเข้าใจอย่างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอข้อมความ
เข้าใจอย่างนี้ คือว่าในทางหลักการที่จะควบคุม เช่นว่าในมาตรา ๓
นี้ เราเห็นว่าในการที่ให้ มีพระราชกฤษฎีกาเราไม่ชอบ ให้เป็น
พระราชบัญญัติเสียก็ได้ แต่โดยหวังเพื่อควบคุม มาตรา ๕ บอกว่า
จำกัดภายในจังหวัดเราไม่ชอบ ให้จำกัดเฉพาะการออกนอกประเทศ
ก็อยู่ในหลักการควบคุม และเหตุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยการควบคุมตลอด
ทุก ๆ มาตราแปรรูปคดีได้ นี่เป็นความเข้าใจของข้าพเจ้า

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิกมีสิทธิที่จะแปรรูปคดีได้ทุก ๆ มาตรา มีความเห็น
อย่างไรก็แปรไปตามนี้ หรือผิดไปจากนั้นก็แปรได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอข้อมความเข้าใจอีกที่ว่า ผู้
 เปรียญคดี จะร่างเป็นร่างใหม่ก็ได้ ตามที่เข้าใจ ร่างใหม่ เรียบเรียง
 ใหม่ ข้อใหม่ อะไรใหม่ ก็ได้ แต่ขอให้เปรียญคดีไป อย่าให้กรรมมา
 จิการไปทำเอง

นายกรัฐมนตรีก่อนหน้านี้กล่าวว่า อันนี้เห็นจะมากไป อย่างนายมงคลว่า
 นั้นถูกแล้ว ที่จะร่างมาใหม่นั้นไม่ได้

ร.ท. ทองคำ คล้ายโสภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
 กล่าวว่า ในเรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้ ดูเหมือนจะมีคามมุ่งหมายอัน
 เดียวว่าเราจะควบคุมสำหรับเขตแดนค้าออกนอกประเทศ เพราะฉะนั้น
 เมื่อทุกคนเข้าใจตามนั้นก็เห็นอันใช้ได้ เราเอามาแค่น้อยมาครา แล้ว
 รายละเอียดอยู่กับกฎกระทรวง เพราะฉะนั้นการแปรญัตติไม่ควรจะ
 มากวัน เพราะอีก ๔ วันก็จะหมดสมัยประชุมแล้ว เพราะฉะนั้นแปรญัตติ
 วันเดียวก็พอ คือเรามีคามมุ่งหมายอันเดียวอย่างเดียวกันที่จะ
 ควบคุมสินค้าออกนอกประเทศ

นายกรัฐมนตรีก่อนหน้านี้กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ เพราะ
 ฉะนั้นขอให้เป็น ๓ วัน

นายมิ่ง เดหาเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า
 ในเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ สัมควรจะแปรญัตติกันในสมัยสามัญ ไม่ควรจะ
 รีบร้อนทำกันในเวลานี้

เป็นการเพิ่มเติม ถ้าจะคัดทอนอะไร ก็เป็นการแก้ไข ทั้งนี้ อยู่ใน
สภาพแปรญัตติอยู่แล้ว

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ท่านที่ปรึกษาฯ เมื่อครั้งมีปรากฏในรายงานการประชุมแน่ ๆ ที่เคย
ข้าพเจ้านั่งฟังอยู่ คือก่อนลงมติว่า จะแปรญัตติกันเพียงไหน ท่าน
ประธานฯ คงปัญหาว่า แปรได้ตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วพระสุธรรม
วินิจฉัยได้พูดขึ้นขึ้นมาอีก เพราะฉะนั้นมติอันนี้ ต้อง ถ้อยตามที่ท่าน
ประธานฯ ให้ความเข้าใจ จึงจะถูกต้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าได้ทำความเข้าใจจริง ว่าแปร
ตั้งแต่ต้นจนปลาย แปลว่า ข้อพระราชบัญญัติท่านก็อาจจะแปรได้ และ
ต่อไปท่านก็แปรได้ทุกอย่างรวมทั้งทุก ๆ วรรค ทุก ๆ ตอน ตลอดหมด
ทั้งปัญหาเฉพาะหน้าก็ว่า เราจะแปรญัตติกันในสมัยประชุมวิสามัญ
นี้ หรือในสมัยสามัญ

หอดวงวณิชปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่
ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะให้แปรญัตติภายใน ๒ วันก็พอ เพื่อกรรมาธิการ
จะได้มีเวลาที่จะพิจารณาก่อน เมื่อพิจารณาแล้วจะได้ส่งมาสภาฯ
สภาฯ จะได้มีเวลาพิจารณาทัน ถ้าหากว่ากำหนดให้ ๒ วัน วันที่ ๕
ซึ่งเป็นวันสุดท้าย กรรมาธิการจึงจะได้พิจารณาเรื่องนั้นเรื่องนั้นเป็นเรื่อง
ใหญ่ จะพิจารณาทันก็จริง แต่อาจจะส่งมาสภาฯ ไม่ทัน เมื่อไม่ทัน

แล้วจะเสียเวลาเปล่า ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเป็น ๒ วันมากกว่า ๓ วัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่จริงสภา ฯ นี้จะลงมติว่า จะแปรญัตติกัันภายในสมัยประชุมวิสามัญนี้ ก็ควรจะแปรภายใน ๒ วัน เพราะไม่อย่างนั้น เจ้าหน้าที่จะพิมพ์ไม่ทัน บางทีจะแจกกันในที่ประชุมก็ได้ไม่มีเวลาอ่าน แต่ถ้าหากว่าจะส่งแปรญัตติในสมัยสามัญ นั้นก็ไม่ใช่เรื่องหนึ่ง

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่่า เรื่องนี้สมาชิกรู้สึกถึงผลร้ายต่าง ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลก็คงไม่ขัดข้องในการที่จะยอมให้มีเวลาแปรญัตติกัันมาก ๆ สำหรับที่จะได้ไปใคร่ครวญ แต่ที่สมาชิกรู้สึกถึงผลร้ายที่หนักใจนั้น จะได้ไปสอบถามส่วนที่ของทีของตน สอบส่วนกรณีที่เกี่ยวข้องกับองค์การคำสันคััน ว่าดำเนินไปอย่างไร จะได้มีเวลาพอ เพื่อจะได้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเอามาเสนอในสมัยสามัญเดือนธันวาคม รัฐบาลก็คงไม่ขัดข้อง

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตงกรณ์ กล่าวว่่า ขอให้รัฐบาลบอกว่่า รัฐบาลองค์การจะให้ออกในสมัยวิสามัญนี้หรือไม่ต้องการ

พ.ท. พระตำรวจชั้นพลจัตวา กล่าวว่า รัฐบาลได้บอกแล้วว่า
 ขอให้ออกในสมัยวิสามัญ รัฐบาลมีเหตุผลให้ออกในสมัยวิสามัญ
 ก็เพราะเหตุว่าชาวเจตนา กว้างจะตกต่ำ ดินค้าต่าง ๆ เวลานี้กำลัง
 จะขึ้นราคา ถ้าหากว่าเราไม่รีบจัดพิมพ์ทำเสียในเวลานี้ อาจจะสาย
 ไปก็ได้ วัตถุประสงค์เพื่อความสะดุ้งด้วยแก่สมาชิก รัฐบาลก็ไม่จัดซื้อ
 ถ้าหากสภาฯ นี้จะลงมติให้ไปในสมัยวิสามัญ เพราะโทษผิดทั้งหลายจะ
 อยู่แก่สมาชิก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ปัญหาจะมีอีกหรือไม่ว่า เราจะเลื่อน
 ไปพิจารณาในสมัยวิสามัญ หรือว่าจะพิจารณากันในสมัยวิสามัญเท่านั้น

หลวงวรวินิตปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
 ปัญหาในขณะนี้เพียงว่า เราจะให้กำหนดแปรญัตติกี่วัน มีสมาชิก
 เสนอแล้ว ๓ วัน อีกฝ่ายหนึ่งว่า ๒ วัน เพราะฉะนั้นขอให้โหวตใน
 เรื่องนี้เสียก่อน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า นันทหง เมื่อเดือนนี้ไม่ต้องลงมติให้
 เสียเวลา ถ้าไม่เดือนก็ต้องโหวตกันใหม่ มีว่าจะเดือนหรือไม่เดือน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่า ขอให้ลงมติว่าเดือนหรือไม่เดือนเสียก่อน ขอเสนอให้ลง
 มติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเลื่อนการส่งแปร
ญัตติไปในสมัยประชุมสามัญหน้า โปรดยกมือขึ้น

ผู้ ที่เห็นว่า ควรเลื่อนไปพิจารณาในสมัยประชุมสามัญหน้ามี
๓๔ เสียง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณาแก้ไข
ในสมัยวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น

ผู้ ที่เห็นว่า ควรพิจารณาแก้ไขในสมัยประชุมวิสามัญ มี ๓๘
เสียง เป็นอันว่าให้พิจารณาแก้ไขในสมัยประชุมวิสามัญ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่นี้ในเรื่องกำหนดวันแปรญัตติ ข้าพเจ้า
ขอรับรองว่ ถ้าอยากเร็วที่สุดควรจะเป็น ๒ วัน เพราะถ้า ๓ วันแล้ว
เจ้าหน้าที่ทำไม่ทันแน่ แล้วท่านก็จะไม่ได้อ่านกันเดย เพราะเหตุว่ ๒ วัน
แล้วกรรมการจะไปพิจารณาอีก สมมุติว่อย่างเร็วที่สุดก่อนวัน ใน
คืนวันนั้นเจ้าหน้าที่จะได้พิมพ์ ส่งต่อรุ่งเช้า ท่านมาประชุมจะได้แจก
โดยฐานเชื่อเพื่อว่ พิมพ์ให้เสร็จก่อนรุ่งเช้า แล้วจะได้แจกให้เสร็จ
ก่อนเข้ามาประชุม เพราะฉะนั้นตามที่ข้าพเจ้าแนะนำ ถ้าไม่มีท่าน
ผู้ใดทักท้วงจะได้ถือว่ส่งแปรญัตติภายใน ๒ วัน

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าให้ส่งแปรญัตติภายใน ๒ วัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ รัฐบาลขอรับรองให้พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติว่าด้วยโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินวัดหมื่นคงอีกสักเรื่องหนึ่ง

พระดำรัสประพันธ์ กล่าววา เรื่องร่างพระราชบัญญัติจัด
หมั้นคองนี้ มีคำอธิบายเป็นบันทึกติดไปกับร่างนั้นแต่ไร้งแล้ว และเรื่องน
เคยได้เสนอไว้นานมาแล้ว เวदानพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะ
ตั้งชี้แก้ไขเพิ่มเติมได้ประกาศใช้แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้ก้อออก
ตามแนวพระราชบัญญัติที่ได้แก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภา
พิจารณาไว้บัดนี้การตามทางการ

ไม่มีผู้ใดคัดค้านในเรื่องหลักการ

ประธานสภาฯ กล่าววา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรระมัดระวังหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภาฯ นี้ได้รับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปแล้ว

พระดำรัสประพันธ์ กล่าววา ขอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาฯ กล่าววา ฝ่ายรัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว

เลขาธิการสภาฯ อ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการโอนกรรมสิทธิ์
ที่วัดหมื่นคอง ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๔๗๗

ไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างใด

ประธานสภาฯ กล่าววา ไม่มีท่านผู้ใดทักท้วง ข้าพเจ้าจะ
ได้ให้ลงมติเป็นวาระที่ ๓ ที่เดียว ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติน
ควรออกเป็นกฎหมายบังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภาฯ นี้ได้
รับรองให้ร่างพระราชบัญญัติ^๕นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ก่อนเปิดประชุมซ้ำพเจ้าใครจะทำความเข้าใจกับสมาชิกบางท่านซึ่งข้องใจในเรื่องระเบียบวาระที่ส่งมา คือว่า ถ้าเราประชุมกันทุกวันอย่างนี้ เราก็พยายามที่จะทำตามข้อบังคับอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ คือว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติ^๕ซึ่งผ่านมือกรรมาธิการไปแล้วถดถอยเข้ามา จะต้องนำขึ้นปรึกษา^๕ก่อนเรื่องอื่น แล้วส่วนเรื่องใดซึ่งเห็นว่าเป็นการสำคัญ จะจัดเข้าเป็นลำดับที่ ๒ เพราะฉะนั้นเพื่อสะดวกแก่การที่จะพิจารณาในวันต่อๆ ไป ระเบียบวาระที่เจ้าหน้าที่ส่งไปเดิมนั้นขอให้ท่านนำมาด้วย ท่านจะเห็นได้ว่าซ้ำพเจ้าก็นำมาเต็มๆ มือเสมอ และเราอาจจะมาเปลี่ยนแปลงกัน^๕ในทันทีได้ เพราะฉะนั้นขอได้ช่วยอุดหนุนนำมาสักหน่อย

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา.

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	นายประเสริฐ บัณฑิตกุล
ทองกระจ่าง รัชตะวรรณ	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ขุนประเจตตรุณพันธ์	นายบุญช่วย สุนทรมัต

๑๕๔๔

เลี่ยมยศ หงสประภาส

นายจ้ง จริงจิตร

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์

ผู้ตรวจรายงาน ๒๑/๘/๗๗

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

นายถิน จุฑะรพ

วิจิณ สัจจะเวตะ

ศิริ อินทร

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร